

મનોહર કાવ્યમાળા

તથા

ધન ઉડાઉ ફિકરાનું આખ્યાન.

[સુધારા વધારા સાથે]

સ્ત્રી છપ્પરી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
ધણ્ણાહીમ રણુછોડભાઈ.

મુ. કુશલ.

રોહરો.

હે રોહરો હું જાણને, શું અપું આ વાર;
જાણ મૂપ હેમ નથી, અપું મનોહર માળ.

આવૃત્તિ ૨ જી.

પ. ભ. ૧૯૨૭.

પ્રતિ ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૮૩.

અમદાવાદ, સલાપાસ રોડ :

શ્રી હાવમંડ ન્યુગિલી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ અગ્રવાલે છાપ્યાં.

કિંમત ૩ આનાં.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક	૧૩૬૪૬	વર્ગીકરણ	...	૫૦
			...	૩૨
			...	૩૯
પુસ્તકનું નામ	મનોહર ડાહ્યાભાઈ		...	૨૮
	તથા ધનજીવિ દિડરાડ		...	૪૧
			...	૨૧
વિષય	આખ્યાન.		...	૫૫
	૬-:૧		...	૨૩

પ્રસ્તાવના.

ધર્મસિદ્ધાંતની અસર મનપર બેસાડવાનાં જે સાધન છે, તેમાંનું એક તે ગાયન છે. એજ કારણથી પ્રાચિન ધર્મ વ્યવસ્થામાં ઇશ્વર ભજનને સમયે ગાયન તેમજ વાજાંત્રોના નાદ ચાલતા હતા.

સદરહુ હેતુ પાર પડે અને લક્ષિકાર્યમાં આ લઘુ પુસ્તકનાં ગીતો ઉપયોગી થઈ, જેથી પ્રભુ પિતાનો મહિમા થાય તે માટે હાર પાડ્યાં છે.

આ પુસ્તકની પ્રથમાવૃત્તિ ઘણા વખતથી ખપી ગઈ છે. ને ની માગણી થયાજ કરે છે. તે કારણથી પ્રભુ આપની સહાય જનજીજ્ઞ આવૃત્તિમાં સુધારો વધારો કરી કેટલાંક નવિન હે બળ્યાં છે.

પુજ્ય નામાં કેટલોક ભાગ તદ્દન નવોજ દેખશે. એટલે પુજ્ય પ્રા. મનરાય, તેના આપનું નામ પ્રેમરાય, તેમજ અરજ સા. શાસ્ત્રમાં નથી, પણ પાઠ રસિક બનાવવા ગુણ કાવ્ય જોડ્યાં છે. તેમજ ઉડાઉ દીકરાની મતિ, દુષ્ટ મિત્રોની માપના શિખામણ, રૂદન તથા ચારે મિત્રોનું ગમન, ધન-મરાખી, પડતું દુઃખ અને ઘેર આવ્યા પછીનો વિભાગ; એ સઘળા નાનો એમજ બન્યા હશે, એમ કહી શકાય નહિ. માટે શાસ્ત્રનો ભાવ જાય નહિ, એવી સંપૂર્ણ નજર રાખી છે. તે આપ સદ-અહસ્થોની સમક્ષ રજુ કરે છું. ઇશ્વર આ કામપર આશીર્વાદ આપે એવી નમ્રભાવે મારી પ્રાર્થના છે. આમેન.

આ પ્રસંગે મહેં, હિમ્મતશિંગ નરસિંહભાઈનો ઉપકાર માનું છું કે આ ગીતોનો હસ્તલેખ તપાસી ઉદારપણે સારી તૃણાહ આપી સેવકને કર્તાર્ય કર્યો છે.

તા. ૧૭-૭-૨૭.

લી. કર્તા ઈશ્રાહીમ રજુછોડભાઈ.

સાંકળિયું.

આ શું બનિયું ૩	પ્રભુ જો હોય કૃપા... .. ૧૬
આનંદ આનંદ છે ૫	પ્રભુ ઇસુ અનુપમ ૪૪
આનંદ અધિક ૧૯	પ્રભુ મારો છે ૪૦
ઉગ્યો રવિ ૪	પ્રભુ રાંક ઉપર ૨૬
કીધું અન્નયજ્ઞ કામ ૪૩	પ્રભુ નમ્ર ૩૪
પ્રીસ્તનો જન્મ ૬	પ્રભુ અરજ ૩૫
પ્રીસ્ત સરિતા ૨૦	પ્રભુને જો ભજો ૩૭
પ્રીસ્તની રીત ૩૮	પ્રભુ ઇસુરે હો ૫૫
ખુદા તેરી ગતિ ૨	પ્રાર્થ સુણો ૨૭
ચા'ય છે ચા'ય છે... .. ૧૦	પ્રીતિનો તું ૧૮
ચાલોને સરખી ૪૯	બલે ભલેરે ... ..
જગ તારક ૨૯	બજ તું ... ..
જવાબદારી ૪૬	ભુલ્યો ભવમાં... ..
જય જય જયકારી... .. ૧૭	ભોળા ભૂલમે... ..
જય જય કાર આ... .. ૩૩	મજ મનને ... ..
જગો કરો પ્રાર્થ ૧૩	માનવીયો ... ..
જો જગમાં ૨૨	માર્ગ જોધને ... ..
જોડ જોડ ૧૪	મારે ફરતું છે... ..
તમે વૈરીતું વે'ર ૩૧	મુજે લગન ૨૫
તારણ થકી લાભ ૧૧	મોટા વૈભવે ૪૭
તારણ રૂપી ભોજન... .. ૫૩	વર ચાલ્યો ૫૧
ધન્ય ધન્ય ૭	વિશ્વાસના પતિ ૧
ધન્ય ધન્ય દીન ૪૮	વીરા સમય છે ૧૨
ધન આકાશમારે ૫૨	સદા રડુરે ૯
નામ ઇસુનું ૮	સમય ખાંડી દ્યો ૩૦
નાઇન નગરની ૩૬	સુણો ઇસુના... .. ૪૫
ન્યારો મારોરે ૨૫	સુણોરે સાથીઓ ૪૨
	હે સુણો શુભ વાત... .. ૧૫

મનોહર કાવ્યમાળા.

૧

ઈશ્વર સ્તુતિ-ગીત.

(રાગ કલ્યાણ શ્રીરાધિકાપતિ—એ ઢબ.)

વિશ્વના	પતિ, દીનવિનવું આતિ;	
હે કૃપાળુ	દયાકરી, આપો શુભ મતિ.	ટેક.
તુજ પાયાસન	પાસે આવી, નમુ શિર નામી;	
અંતરયામી	વિપરીત વામી, ટાળજો ખામી.	વિશ્વના. ૧
નિર્જળ	અગ્નિની પ્રાણી, અદ્ય મતિ મારી;	
હે બળદાતા	જગત ત્રાતા, દે શક્તિ તારી.	વિશ્વના. ૨
તુજ નામ	તુજ કામ, તુજ મહિમાનીવાત;	
તુજ પ્રીત	ગાઢ નિત, દિવસ અને રાત.	વિશ્વના. ૩
અરજ મુજની	ઉર સ્વીકારી, સફળ કરો પ્રયાસ;	
કાવ્ય વિમળ	કરવા વિનવું, તુજ પ્રેમનો દાસ.	વિશ્વના. ૪

૨

ખુદાકી ગતિ ન્યારી ???

(ગજલ તાલ ઈશ્વર શુ દાસ તારો—એ રાગ.)

ખુદા તેરી ગતિ ન્યારી,	બરની શકુ ન ખિસ્તારી.	ટેક.
શબ્દસેં ક્રિયા સખ સૃષ્ટિ,	દેખકે અજબ પામે દષ્ટિ;	
કૃપાસેં બક્ષે તુમ વૃષ્ટિ,	સબોંકુ હૈ હિતકારી.	ખુદા. ૧
રવિ ચાંદ કોટિક તારે,	આકાશ ભુમિ બિન આડે !	
નદિયાં સિંધું બેડ પહાડે,	કુદરત કયા હૈ તુમારી.	ખુદા. ૨
પશુ પક્ષી જંતુઓ ઉપાયા,	ફુલજાડ ધાસ ઉગાયા;	
મિટિકા માનવ બનાયા,	રચના હુમે બહોત પ્યારી.	ખુદા. ૩

તુજશા મનુષ્ય ઉપાયા, અધિકારી સખ પર કરાયા;
 શૈતાને તીનકુ ફસાયા, નર્કકે હુયે અનુસારી. ખુદા. ૪
 આદમકુ બચન દિયા, નીજ સુત ભેગવા ક્રિયા;
 સત-વેદમાં લખ લિયા, ખુદાકી દયા હૈ ભારી. ખુદા. ૫

૩

ભવિષ્યની સંપૂર્ણતા.

(શું નઠવર વસંત થેઈ થેઈ નાથી રહ્યો—એ રાગ.)

આશું ! ભવિષ્ય ભાખેલુ તેપુરું થયું;

પુરું થયું જે-જે પૂર્વે કહ્યું. આશું. ટેક.

૧ સાખી-પ્રભુ પોતે ઉચર્યા, શુભ વાત આપેર;

શૈતાનને નારી વચ્ચે, કરાવીશ વેર.

નારીનું સંતાન તાર માથુરે છુંદશે. (ઉ. ૩. ૧૫.)

સમયની સંપૂર્ણતાએ પુરું થયું...પુરું થયું. (ગલા. ૪; ૪.)

૨ સાખી-કુંવારી ગર્ભ ધરી ? જરૂર જણ્યુશે બાળ;

નામ તેનું પાડશે, ઇમાનુએલ ધાર. (યશા. ૭; ૧૪.)

તે બુંદું નકારશે ભલું સ્વીકારશે;

મરિયમ કુંવારીથી પુરું થયું...પુરું થયું.

૩ સાખી-ઓયહુદા દેશના, બેથલહેમ તું ગામ;

નાનું તુંતો કંઈ નથી, તુજમાં મોટું કામ. (મી. ૫; ૨.)

યુસફ મરીયમ નામ નોંધાવવા ગયાં;

જન્મ ક્યાં થશે એ પુરું થયું...પુરું થયું. (લુક. ૨; ૭.)

૪ સાખી-શાં શાં કામ તે કરશે, દરશાવેલી વાત;

દુઃખિતનાં દુઃખ ભાગશે, સૌના બલા માટ.

લુલાઓ કુદશે મુંગાઓ ગાન ગાશે. (યશા. ૩૫; ૫-૬.)

ખોસ્તતણાં કામથીએ પુરું થયું...પુરું થયું.

૪

પ્રીસ્તજયંતિ.

(શું કહું ક્યની મારી રાજ—એ રાગ.)

ઉગ્યો રવિ વીતી રાત, આજ ઉગ્યો રવિ વીતી રાત;   ૨૬.
 જન્મ્યો જગનો ત્રાંત, આજ ઉગ્યો રવિ વીતી રાત.
 પતિત માનવ તારણ કરવા, આવ્યો સ્વરગનો વાશી;
 લેખો પ્રમાણે ઉગ્યો બાણે, પ્રીતિની જોત પરકાશી. આજ. ૧
 નભ નાદથી ગર્જી રહ્યું છે, દુતોની સેના ગાય;
 અધમ કાળે, અવતર્યો આજે, સંત સભા હરખાય. આજ. ૨
 માતા મરિયમ ઉદરે જન્મ્યો, બનીને નાનું બાળ;
 માને હવાલે, પોઢ્યો વહાલે, કરે માત સંભાળ. આજ. ૩
 નાઝારી નાયને બજવા માટે, હૃદય નજરાણું લો સાર;
 ભાવથી ભજ્યે, પાપને તજ્યે, હર્ષાય મનહું મારું. આજ. ૪
 આનંદી નાતાલ તને સ્મરીએ, વૃદ્ધ યુવાનને બાળ;
 “પ્રીસ્ત જયંતિ વિજય હોજો”, ભાર્ત ભુમિમાં સહુકાળ. આજ. ૫

૫

ઇસુનો જન્મોત્સવ.

(ખુશી ખુશી છે આજ—એ રાગ.)

આનંદ આનંદ છે આજ, આનંદ આનંદ છે આજ;
 ઇસુપ્રીસ્તે જન્મ ધર્યો, પાપી માનવ કાજ.   ૨૬.
 રાત્રી સમે ભરવાડો, ખેતરમાં હતા વાશ;
 ઘેટાંની ત્યાં રક્ષા કરવા, બેઠા સૌ ચોપાસ. આનંદ ૧
 પ્રકાશ તેઓ પાસે ચમક્યો, ભય પામ્યા ભરવાડ;
 ત્રાતાની વધામણી કહેવા, દુત આવ્યો તે દાર. આનંદ. ૨
 ‘દુતે કહ્યું પ્રીસ્ત જન્મ્યો, આજ તમારે કાજ’;
 ગભાણુમાં પોઢેલો છે, નિર્મો જઈ આજ. આનંદ. ૩
 દુતોની સેના હર્ષાતી, ગાતી મધુર રાગ;
 પરમ ઉચામાં દેવને મહિમા, ભુએ શાન્તિ અથાગ. આનંદ. ૪
 ભરવાડો આશ્ચર્ય પામીને, ગયા દર્શન માટે;
 બાળક રાયને જોયા પંજી, કહી ડીડેલી વાત. આનંદ. ૫

૬ માગીલોકોનું આવવું (ભાતી. ૨; ૧-૧૨.)

(દિક્ષમાં દીવો કરે દીવો કરે—એ રાગ.)

પ્રીસ્તનો જન્મ થયો, જન્મ થયો;

આજ આનંદ જાય ના, કલ્હો પ્રીસ્તનો.

ટેક.

- તારો દેખાયો પૂર્વ ભણી; માગી લોકોને આસા બણી. પ્રી. ૧
 ચાલ્યા ભજવા યશસેભ ભણી; શોધ કરે પ્રભુઆજ તણી. પ્રી. ૨
 સુણી ગભરાયો હેરોદ રાય, એના મનમાં ચિંતા થાય. પ્રી. ૩
 તેડયા યાજકોને નીજ ધામ, પ્રીસ્ત જન્મશે કયા દામ. પ્રી. ૪
 દેશ યહુદા એથલેહેમ ગામ, જન્મ થશે ઇસુનો એ દામ. પ્રી. ૫
 પૂછે માગીઓને હેરોદ રાયે, તારો દેખાયો કય વેળાએ. પ્રી. ૬
 બધી ખબર ચોકસાઇથી લીધી, એના મનની વાત નવ કીધી. પ્રી. ૭
 માગી થયા ત્યાંથી વિદાએ, તારો થઈયો આજક જગ્યાએ. પ્રી. ૮
 અર્ધાએળ લોઆન લાગ્યા પાય, મુખે જયજય દારથી ગાય. પ્રી. ૯

૭

ઇસુનો જન્મ.

(રાગ. ધનાશ્રી. જય જય પ્રીસ્ત દયામય સ્વામી—એ ટળ.)

ધન્ય ધન્ય પ્રીસ્ત તને જાઉં વારી...પ્રીસ્ત—ટેક.

પછમ દેશ યહુદા માંહે, દાઉદ કુળમાં નારી;

સત્યવાદી શુદ્ધ હતી એ બાઈ, મરિયમ નામે કુંવારી...ધન્ય. ૧

પવિત્ર આત્મા તે પર ઉતર્યો, કૃપા પામી ભાગ્યશાળી;

માનવ રીતે એમાં નહી ભાઈ, સત-શબ્દે ગર્ભ ધારી...ધન્ય. ૨

પાપી જગને દેખી દયાળે, પ્રીત કીધી બહુ ભારી;

દેવ છતાં માનવ બનીને, લીનતા લીધી ધારી...ધન્ય. ૩

ઇશ્વર સુત આ જગની માંહી, શબ્દ રૂપે પધારી;

જગ તારવા જગે વાસ કરીને, લીધા અધમને તારી...ધન્ય. ૪

૮

ઉત્તમ નામ.

(ઈશિતન ધનકી કોન બરાઈ—એ રાગ.)

- નામ ઇચ્છુનું ઉત્તમ સાઈ, અન્ય જગમાં બીજું નહીં બાળું—ટેક.
 શત્રુ આવીને જ્યારે સતાવે, તે વખતે આડે આવનાઈ. નામ. ૧
 અખળતાને અળગી કરીને, સખળતાને એ દેનાઈ. નામ. ૨
 અજ્ઞાન અંધાઈ દુર કરીને, જ્ઞાનનો પ્રકાશ એ દેનાઈ. નામ. ૩
 અશુદ્ધતાને રક્તથી ધોઈ, શુદ્ધ હૃદય એ કરનાઈ. નામ. ૪
 નાશનો માર્ગ નષ્ટ કરીને, જીવન પંથે એ દોરનાઈ. નામ. ૫
 અશાન્તિને અળગી કરીને, ખરી શાન્તિ એ દેનાઈ. નામ. ૬

પ્રીસ્તનું રટણ.

(રાગ કેરમો-વારી બહારે સાવરીઆ—એ ઢબ.)

- સદા રટુરે સ્વામીજી, તારા નામનેરે...તારા.....ટેક.
 પ્રેમ કરી અવની પર આવ્યો, રે'મ નિરંતર સૌપર લાવ્યો;
 છોડીને તું આવ્યો સ્વર્ગીં ધામનેરે.....સ્વ.....સદા. ૧
 રોગી જનના રોગ નિવાર્યાં, વળી મુએલાને જીવાડ્યા;
 દુઃખિતોને આપ્યો તેં આરામનેરે.....આ.....સદા. ૨
 નિર્દોષને દોષીત ગણ્યો, પાપી કાજે સ્થંભે જડ્યો;
 કેમ વીસારે બહાલા તુજ નામનેરે.....તુજ.....સદા. ૩
 જગમાં પ્રગટી જીવન જોત, પ્રેમનું પ્રમાણ સહ્યું મોત;
 અધમ જગનું તારણ સાધ્યું પ્રેમથીરે.....પ્રે.....સદા. ૪
 સ્થંભ ઉપર દીધો પ્રાણ, કીધું મજ પાપીનું ત્રાણ;
 જીતી મોત આપ્યો તેં વિશ્રામનેરે.....તેં.....સદા. ૫

૧૦

ખ્રીસ્ત સૌને ચાય છે.

(રૂડા તારણના દીન નય છે—એ રાગ.)

ચાય છે ચાય છે ચાય છેરે, પ્રભુ ઇસુ સર્વને ચાય છે;
આવો કહી તેડી નય છેરે, પ્રભુ ઇસુ સર્વને ચાય છે—ટેક.
જગમાં સુવાર્તી પ્રગટ કરાય છે, દેશે દેશ સુવાર્તિક નયછેરે. પ્રભુ. ૧
ઉચ નીચ રંક રાય સૌને બોલાવે; પક્ષપાત વિના પસંદ થાયછેરે. પ્રભુ. ૨
દ્વાર વાશીને જેઓ અંદર રહ્યા છે, દ્વાર તેઓનું ઠોકાય છેરે. પ્રભુ. ૩
નહોતરૂં સ્વીકારી જેઓ બહાનાં કાઢે છે, સમજવવા તેમને નયછેરે. પ્રભુ. ૪
તેડયા ખરા પણ યોગ્ય જે નથી, બીજા પસંદ તેથી થાયછેરે. પ્રભુ. ૫
ખ્રીસ્તને સ્વાર્પણ જે થઈ નય છે, તારણ તેઓનું થાયછેરે. પ્રભુ. ૬

૧૧

તારણથી થતા લાભ.

(લાભ વારે આવો તો બહેલા આવજો—એ રાગ.)

તારણ થકી લાભ કેવા થાય છે જો;
દોષ પાપના દૂર ટળી નય છે જો...તારણ—ટેક.
નવું હૃદય જરૂર અપાય છે જો;
દૈહિક જીવન આર્થિક બનિ નય છે જો...તારણ. ૧
દેવની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે જો;
તેના કોપથી બચી નય છે જો...તારણ. ૨
દેવની કૃપાની પ્રાપ્તિ થાય છે જો;
ભૂખ તરસ તંગી મટી નય છે જો...તારણ. ૩
આશીર્વાદોનું દ્વાર ખુલ્લુ થાય છે જો;
શોક વિલાપ સંતાપ મટી નય છે જો...તારણ. ૪
મરણ પછી સ્વર્ગી સુખ અપાય છે જો;
સદા આનંદી જીવ મળાય છે જો...તારણ. ૫

૧૨

તારણ પામો.

(પદ. સતગુરુએ બલ જાહેર—એ રાગ.)

વીરા સમય છે હાલરે; કર ધસુને તારો વીરા—ટેક.

કાયા માયા વાદળ છાયા; વીને વીજ અમકારો...કર.	૧
જગને જોખન જોતાં જશે; કાલો છે કાલ કગારો...કર.	૨
બટકેલ થઈ શું ભવમાં ભમો; કેા નહિ અથ હરનારો...કર.	૩
જગિત વાનાંને વળગી રહેતાં; વ્યર્થ જશે જનમારો...કર.	૪
થાયછે થાયછે શું એમ ભાષો; સમય જાય છે સારો...કર.	૫
અવર ગયો હાથ ન આવે; મનમાં વીરા વિચારો...કર.	૬
વસમી વેળા આવશે જ્યારે; સાંભળશે પ્રભુ પ્યારો...કર.	૭
કાળ સમીપ જતાં પહેલાં; શોધ ઉગરવા આરો...કર.	૮
‘કાલનું કામ આજ કરી દ્યો’; કાલનો શો ઉધારો...કર.	૯
પ્રભુ ધસુ છે જગનો ત્રાતા; હાલ માનો તારનારો...કર.	૧૦

૧૩

ત્રાતાનું દુઃખ.

(ગજલ. તાલ. ઇશ્વર હું દાસ તારો—એ રાગ.)

જગો કરો પ્રાર્થ ભાઈ, સમય આવ્યો દુઃખદાઈ—ટેક.	
પરિ-ક્ષણ છે ભારી, આ રાત ધોર અંધારી,	
સ્થિતિ અમળ છે મારી, કરજો પ્રભુ તું સાંધ...જગો. ૧	
સુણ પ્રાર્થ પિતા તું મારી, વાટકો દે હુંથી વિદારી;	
“ધ્રુવ પુરી થજો તારી” મજની નહી જરાઈ...જગો. ૨	
પરસેવો નીકળ્યો અંગ, રાતો છે તેનો રંગ	
મહા દુઃખનો પ્રસંગ, તન જશે વિંધાઈ...જગો. ૩	
દેવ દૂત આવ્યો પાસ, બળ આપ્યું તેને ખાસ.	
અબળતા પામી નાશ, આવી નવી મરદાઈ...જગો. ૪	
આવ્યો યહુદા ધસુ પાસ, ચુમ્યો શરને ખાસ.	
ઓળખાવ્યો વાડી વાસ, પકડી ગયા સિપાઈ...જગો. ૫	

૧૪

પ્રાયશ્ચિત્ત.

(જેંચો જેંચો કુવાનાં પાણીરે—એ રાગ.)

જોડ જોડ ચંબને ધારીરે, વેડી વેદના તેં ભારી—ટેક.
 ખીલાયા તારે અંગ વિધાયું, મુજ અધમના કાજે ભંજાયું;
 ખરી પ્રીતિ અગ્નયજ તારીરે, વેડી વેદના તેં ભારી...જોડ. ૧
 મુજના પાપે દીધું એ દુઃખ, ભાલાથી તારી વીધાઈ કુખ;
 સાધી શાન્તિ મજ કાજ સારીરે, વેડી વેદના તેં ભારી...જોડ. ૨
 તુજના સોળથી થયો છું સાજો, તુજ મૃત્યુથી થયો છું તાજો;
 લીધો મુજ પાપીને ઉગારી રે, વેડી વેદના તેં ભારી...જોડ. ૩
 તુજની સાથે દુઃખ છાં સહું, સ્વર્ગે તારી સાથે રહું;
 કર એવી દયા દૃષ્ટિ તારી રે, વેડી વેદના તેં ભારી...જોડ. ૪

૧૫

પુનરુત્થાન.

(હે તારી છળી લાગે મને ખ્યારી—એ રાગ.)

હે સુણો શુભ વાત કહું સારી, “ધસુ ઉડ્યો મરણ મોઝારી.” હે—ટેક.
 આદીત વારે, મોટી સવારે; રોતી જોતી શોધતી ગઈ નારી. હે. ૧
 દુતે કહું નારી, સુણો વાત મારી; ગયો ધસુ ગાલીલ આવારી હે. ૨
 દર્શન દઈ નાથ, બોલ્યો શિષ્યો સાથ; થાઓ શાન્તિ તમને ભારી. હે. ૩
 થોમાએ સુણી વાત, કહે જોડ પગ હાથ; ત્યારે માનું હું વાત તમારી. હે. ૪
 ધસુ કહે જો મને, હાથ પગ કુંખને; થા વિશ્વાસી વેંમ વિદ્યારી. હે. ૫
 થોમાએ નિહાળી, શંકાને ટાળી; બોલ્યો મારો પ્રભુ તે પોકારી. હે. ૬
 અણુ દીડે વિશ્વાસ કરે, તેને છે ધન્ય ખરે; પામે જીવન તે સર્વ કાળી. હે. ૭

૧૬

પ્રભુ ઉગારે તેને કોણ મારે ?

(આસાવરી-તાલ. અહો પ્રભુ અચરજ માયા તમારી—એ રાજ.)

પ્રભુ જો હોય કૃપા તમારી, રૂઠી દુનિયાં શું કરનારી—ટેક.

દાનીયેલને સિંહો બીલે પુરી, પથ્થર મૂક્યો બહુ ભારી;

સિંહોનાં મુખ બંધ કરીને, રક્ષા કરી તે વારી. પ્રભુ. ૧

ત્રણ હેબ્રી પૂત્રોને ઉચકી, ફેંક્યા અગ્નિ મોઝારી;

વિપત વખતે દુત મોકલી, ભક્તોને લીધા ઉગારી. પ્રભુ. ૨

પીતરને બંદીબાને પુરી, સિપાઇ કરે રખે વાળી;

સંકટ સમે સાથ કરવા, દુત ગયો તે વારી. પ્રભુ. ૩

પાઉલ સીલાસને જેલમાં પુરી, જતન કર્યું બહુ ભારી;

ધરતી કાંપીને પાયા હાસ્યા, ઉગડી ગયા દારમારી. પ્રભુ. ૪

અનેક ભક્તોની વારે આવી, ઉગાર્યા બહુ વારી;

તેવી રીતે દાસને બચાવો, ઉતારો ભવજલ પારી. પ્રભુ. ૫

૧૭

પ્રીસ્તનું સ્તોત્ર.

(દળ દુશ્મન નસાડી—એ રાજ.)

જયજય જયકારી અલિહારી માનુ તારી, પ્રભુ ઇસુને હોજો જયકાર;

પાપીનાં પાપ નિવારી સંકટને દીધાં ટાળી, પ્રભુ ઇસુને હોજો જયકાર. ટેક.

સનાતન હતો દેવ, પણ માનવ થઇ તતખેવ;

પ્રેમથી તે રે મથી, છોડ્યું સ્વર્ગનું સુખ, લીધું પાપીનું દુઃખ. જયજય. ૧

મરણ ઉપર જય પામી, થયો જીવન દાતા સ્વામી;

ગાનથી હું માનથી, વંદુ તુજને પ્રીતે, કંઈ સ્મરણ નીતે. જયજય. ૨

એકો સ્વર્ગમાં જઇ, સ્વામિત્વ સત્તા લઈ;

નીજભક્તોનામધ્યસ્તથઇ, હાલકરે તું રાજ, ધરીમહિમાનોતાજ. જયજય. ૩

તુજથી સૌ સારાં દાન, જીવન મહિમા વાન;

શુભ આસથી વિશ્વાસથી, કંઈ તારી હું સેવ, તારણ દેજે હે દેવ. જયજય. ૪

૧૮

પ્રીતિનો ભંડાર.

(પદ. વિસદ્ નહિ પ્રભુ નામ—ઐ રાગ.)

પ્રીતિનો તું ભંડાર દયાળુ ઇસુ; પ્રીતિનો તું ભંડાર. ટેક.
 તુજ મન પ્રેમી તુજ તન રે'મી; પૂર્ણ પ્રીતિનો શણગાર. દયાળુ. ૧
 તુજ નામ પ્રેમી તુજ કામ રે'મી; નિરાધારનો તું આધાર. દયાળુ. ૨
 કરણ પ્રેમી ચરણ રે'મી; સદિ તણો પ્રતિપાળ. દયાળુ. ૩
 તુજ નેણ પ્રેમી તુજ વેણ રે'મી; પ્રીતિનું રૂપ તું પ્રેમાળ. દયાળુ. ૪
 પ્રીતિ તું આવી તારણ લાવી; તૂટે ખૂટે ન અખૂટે ધાર. દયાળુ. ૫
 પાપી અમ પ્રાણી હાલત જાણી; રે'મ આણી તે' અપાર. દયાળુ. ૬
 આપી જીવ તારો ઉગાર્યો મારો; બુલીશ નહી ઉપકાર. દયાળુ. ૭
 પ્રેમાળ તારી પ્રીત છે ન્યારી; પામે નહિ દોષ પાર. દયાળુ. ૮

૧૯

આનંદ અધિક.

(આજ્ઞા આનંદ ગુરૂ સતસંગમાં—ઐ રાગ.)

આનંદ અધિક પ્રીત, સમાગમમાં;

દૂર ગુણ થાય છે દૂર, અનુભવ કરી માનશો.

ટેક.

મનુષ્યા અવતાર ધર્યો પ્રભુ બજવા; કરવા સ્વર્ગી મોજ. અનુ. ૧
 ખોલો તો પ્રાણી વાણી સાચ ખોલજો; વદજો મીઠાં વેણ. અનુ. ૨
 આલો તો આલજો સુઆલ પાંસરી; કરવા સુકિત કામ. અનુ. ૩
 શોધો તો શોધજો દેવના રાજને; પામશો સધળાં દાન. અનુ. ૪
 માનો તો માનજો પ્રભુ ઇસુને; અધમોનો ઉદ્ધાર. અનુ. ૫
 થાઓ તો થાય અર્પણ પ્રીતને; સેવા દેવ જગની ન થાય. અનુ. ૬
 માગો તો માગજો શુભાત્મા; રસ્તો જતાવવા કાજ. અનુ. ૭
 ઠોકો તો ઠોકજો સ્વર્ગી દ્વારને; ઉઘાડશે તમ માટ. અનુ. ૮

૨૦

ખ્રીસ્ત સરિતામાં આવો.

(શું કહું કથની મારી રાજ—એ રાજ.)

ખ્રીસ્ત સરિતામાં આવો બ્રા...ત, ખ્રીસ્ત સરિતામાં આવો;
 લેવા અક્ષય સુખ દહાવો બ્રા...ત, ખ્રીસ્ત સરિતામાં આવો. ટેક,
 ગગનો નભથી વહેતી વહેતી, આવી અધમની પાસે.
 પતિત પીડિત ખેદિત મનને, શાન્તિ ખરીતો થાસે. બ્રા...ત. ૧
 જીવન જળ છે અમૃત સરખું, પીવા કરો પર-વેશ;
 છે સુખ કરતા તરસ હરતા, માટે પીઓ હમેશ. બ્રા...ત. ૨
 વણ મૂલ્યે આ નીર મળે છે, ફરી તરસ નહિ લાગે;
 શું કરવા દામ ખુવાર કરો, ખ્રીસ્ત તરસને ભાગે. બ્રા...ત. ૩
 નીર્મળ નીર આ શિતળ કેવું, તૃપા જનો અહીં આવો;
 આત્મિક તરસ સૌની વિદારે, પીઓ ખીજને લઇ પાઓ. બ્રા...ત. ૪

૨૧

ધસુને માનો.

(મનુશા તને પાછને—એ રાજ.)

માનવીયો કોઇ માનો, ધસુને ચહીને;
 ધસુને ચહીને, નીંદાઓ સહીને...માન. ટેક.
 બાળાપણ ખેલી ખોયું, મનહું રમતને મોયું;
 પણ પાછું નવ જોયું, બાળ જાંઘી ભણીરે. માન. ૧
 શું જોયન જોઇ કાલ્યા, યવિષ્ઠ થઇને ચાલ્યા;
 મનને ગમતું મહાલ્યા, દેવથી નવ ડ્યારે. માન. ૨
 એમકરતાં વૃદ્ધપણું આવ્યું, પણ પ્રભુ ભજનનાભાવ્યું;
 આયુષ ખાલી ગુમાવ્યું, જગતું સુખ ચહીરે. માન. ૩
 સૌ આવો ધસુ પાસ, કરો તેનો વિશ્વાસ;
 પુરી થશે તમ આસ, તારણ મુક્તિ તણીરે. માન. ૪
 હજી એનો નર નારી, સહુને કહુ પોકારી;
 આ શીખ માની લ્યોસારી, સર્વે આતા જનોરે. માન. ૫

૨૨

દુઃખમય દુનિયાં.

(જે મરણ એ જીંદગીની—એ દુઃખ)

જો જગમાં વીરા નિહાળી, દુનિયાં છે દુઃખકારીરે.   ૧૬.
 પાપ શ્રાપ શોક વિલાપ, પીડા પરિક્ષણ વાળીરે;
 આંધી વ્યાધી અને ઉપાધી, દુઃખ દુઃખ દુઃખ ભારીરે.   જો. ૧
 ઈર્ષ્યા અદેખાઈ વેરેરે, તડ ખટપટ વાળીરે;
 ટંટા ઝગડા જંગ મચાવે, પરહિત ન ઇચ્છે નારીરે.   જો. ૨
 કામ ક્રોધ મદ લોભ, વશ્યા જગ મોઝારીરે;
 દોંગ છળ ભેદ તરકટ તરંગો, યોગમ ઉચ્છળે વારીરે.   જો. ૩
 કલેશ કંકાશ જુઠાઈ લુચાઈ, ચાડી ચોરી ઝારીરે;
 જુડી આ દુનિયાંને ભાળી, ભકનો ગયા કંટાળીરે.   જો. ૪
 આવા જગને લોભાશોતો, અંતે યશે ખુવારીરે;
 માટે કરો કર્તાની ભક્તિ, વહાલાં આ નર નારીરે.   જો. ૫

૨૩

મારે ફરવું છે.

(રાગ; મીરાં બાઈનો...મારે ફરવું છે વીરા—એ દુઃખ)

મારે ફરવું છે વીરા, મારે ફરવું છે રે...
 ઇસુ તણી ગમ હવે, મારે ફરવું છે રે—૧૬.
 પો'ળા નર્કના માર્ગમાં, મારે નથી પડવુંરે;
 સાંકડા સ્વર્ગના પથે, મારે ચઢવું છે રે.   ઇસુ. ૧
 પરિક્ષણ આવે એથી, પાછુ નથી પડવુંરે;
 ઇસુ પ્રીતે ખાંડા ધારે, મારે ચઢવું છે રે.   ઇસુ. ૨
 શેતાની કામોનું સ્મરણ, મારે નથી કરવુંરે;
 ધરણી ધરવું ધ્યાન, મારે ધરવું છે રે.   ઇસુ. ૩
 જગતને કોટે બાંધી, કુખી નથી મરવુંરે;
 ઇસુ તણા નાવે બેસી, મારે તરવું છે રે.   ઇસુ. ૪

૨૪

લગન લગી.

(ખમાચ-તાલ, હરી લગન ખીના દીન જયરહે—એ રાગ.)

મુજે લગન લગી હૈ તારકકી, તારકકી ઉદ્ધારકકી. મુ.—ટેક.
 યદ જીંઘી હૈ થોડે દિનોંકી, સોભા દીશે દીન ચારકકી. મુજે. ૧
 મિટિટી કાયા મિટિ મિલેગા, ભલે ખુરે ખૂદે જાળકકી. મુજે. ૨
 સગા રનેહી સંગ નહી આયે, જુઠી સગાઈ સંસારકકી. મુજે. ૩
 દૈલત દામ માત્ર ખમ્મને, જગ અસ્તુ નાશકારકકી. મુજે. ૪
 જીવન દાતા મુજેકુ મિલાયો, આત ખતાઈ સતમારગકી. મુજે. ૫
 પ્રાણુ ફૂર્યાન કરી દંડ મિટાયો, એસી પ્રીતિ ઉદ્ધારકકી. મુજે. ૬
 તારણુકી નૌકા ધસુ મસિહ હૈ, પાર ઉતારે ભવસાગરકી. મુજે. ૭

૨૫

ખરો તારનાર.

(રાગ; ફરગો-વારી જીર્હર સાવરીઆ—એ ઢબ.)

ન્યારો મારોરે મસિહા, તારનાર છે રે. તાર—ટેક.
 નિર્દોષી એ દોષીત ક્યો, પાપી જનને છુટો કર્યો;
 કોણુ ખીજો એવો, તારણુ હાર છેરે...તા... ન્યારો. ૧
 કંટક મુગટ પોતે લીધો, તારણુ તાજ પાપીને દીધો;
 કોણુ ખીજો એવો, અક્ષનાર છેરે.....અ... ન્યારો. ૨
 ખાદું કડતું પોતે પીધું, અમૃત નીર અધમને દીધું;
 કોણુ ખીજો એવો, પરાપકારી છેરે.....પ... ન્યારો. ૩
 મરણુ લજ કરી લીધું, જીવન દાન પતિતને દીધું;
 કોણુ એવો પાપી ખાટે, મરનાર છેરે.....મ..... ન્યારો. ૪

૨૬

પ્રાર્થના.

(પ્રભુ દાસો ઉપર દયા લાવો—એ રાગ.)

પ્રભુ રાંક ઉપર રે'મ લાવો, મજ પાપીની વારે આવોરે. પ્રભુ. ૧
 મારા દોષો જે જોશો નિહાળી, વાત કોઇ ન મળે સારીરે. પ્રભુ. ૧
 જાણી જોઇને પાપ મેં કરીધાં, દોષો અમૃત વિષને પીધારે. પ્રભુ. ૨
 મારી સારી નથી પ્રભુ કરણી, તમે જાણોશું કહું વરણીરે. પ્રભુ. ૩
 જગ વાનાં જોઇને લોભાયો, તમ ગુણ કદી ન ગાયોરે. પ્રભુ. ૪
 તમે દયાળુ દેવ દયા લાવો, ગુન્હા માફ કરીને બચાવોરે. પ્રભુ. ૫
 ઘણા પાપી આવ્યા તમ પાસ, પુરી કરી તેઓની આસરે. પ્રભુ. ૬

૨૭

શેતાન જીતવા પ્રાર્થના.

(વારે ઘાને વનમાળીરે વીભુ—એ રાગ.)

પ્રાર્થ સુણો અવીનાશીરે, મારી પ્રાર્થ સુણો અવીનાશી. ટેક.
 સાખી-આદમ હવા વખતે, બની ગયો સાપ;
 હવા નાર ભોળવી, કરાવ્યું ત્યાં પાપ.
 પતિત થયા જગ વાસીરે, મારી પ્રાર્થ સુણો અવીનાશી. પ્રાર્થ. ૧
 સાખી-માનવને ફસાવવા, ફરે અહીં તહીં;
 અનેક યુક્તિયો રચી, સમગ્રવે કંઈ કંઈ.
 આં જાઉં એથી નાશીરે, મારી પ્રાર્થ સુણો અવીનાશી. પ્રાર્થ. ૨
 સાખી-લાલચ લોભ દેખાડીને, ભુલાવે સંસાર;
 તેને જરૂર જીતવા, સાંચ કરો આવાર.
 શેતાન જાય જેથી નાશીરે, મારી પ્રાર્થ સુણો અવીનાશી. પ્રાર્થ. ૩

૨૮

ઇસુ ખીના તારણ નથી.

(કુમરી તાલ ચલીત...સુજે દે દર્શન ગિરધારીરે—એ રાગ)

ભોળા ભૂલમેં કયું ભટકાધરે, ઇસુ ખીના તારણ નહીં ભાઈ. ટેક.
 કાશી ગયા ઐર મથુરાં જાયે, અહસક તીરથ શીર નાંચે;

મનકે મૈલન જાણે, ભોળા ભૂલમેં કયું ભટકાઈ. ઇસુ. ૧
 ક્રિયા કરમમેં મોક્ષ ન પાવે, નિષ્કલ શ્રમ બિરથા જાવે;
 અંત ખેરા પસ્તાઈરે, ભોળા ભૂલમેં કયું ભટકાઈ. ઇસુ. ૨
 છાપ તિલક ભણુત લગાયે, કયા હુયે બનકે ફલ ખાયે;
 મનમાં શાન્તિ ન આપીરે, ભોળા ભૂલમેં કયું ભટકાઈ. ઇસુ. ૩
 ઇસુ મસિહકુ ભજીયો પ્યારે, પાપી લોગોંકુ વો'તો તારે;
 પાપ દે પલમે મિ'ટાઈરે, ભોળા ભૂલમેં કયું ભટકાઈ. ઇસુ. ૪

૨૯

પરમ સુખ પ્રીસ્તમાં.

(આપાયા હિંદવી રાગ. જગ તારકના ગુણ ગાઓ—એ ઢખ.)

જગ તારક શરણે આવો, પરમ સુખ જાણો પ્રીસ્તમાં—ટેક.

જગ તરવર પંખી માનવ, વશિયાં આવી રાત;

રજની વીતતાં ઉડી જશે, પોત પોતાની વાટ. પરમ. ૧

જગ સુખ મૃગજળ પીવા માનવ, તલપે થઇ અજાણ;

મિથ્યા દેખા દેખી દોડી, છેવટ છોડે પ્રાણ. પરમ. ૨

ધનમાલ ધામ વૈભવ માન, હશે હજારો પાસ;

ધારો કદાપી આ જગ મેળવીએ, તો પણ અંતે નાશ. પરમ. ૩

પ્રીસ્ત વિના જગની ચિન્તેમાં, સંતાપ અસંતોષરેછે;

પરમ સુખ તો પ્રીસ્ત ઇસુમાં, સર્વથી શ્રેષ્ઠ મળે છે. પરમ. ૪

૩૦

સમય ખંડી લ્યો.

(આવવાને દે આજે—એ રાગ.)

સમય ખંડી લો આજે, સમય ખંડી લ્યો;

સાર્થક જીવન કરવા કાજે, સમય ખંડી લ્યો—ટેક.

અમૂલ્ય આ જાણુ અવસર, અમૂલ્ય આ જાણુ;

હીરા માણેક રત્ન કરતાં, અમૂલ્ય આ જાણુ. સમય. ૧

વેગે વીતી જાય વરસો, વેગે વીતી જાય;
 વિચારમાં વીરા વરસો, વેગે વીતી જાય. સમય. ૨
 વીતે તક તારણની, મોંગી મૂલ્ય વાન;
 ધડી ગઢ એ આવે નહી, મોંગી મૂલ્ય વાન. સમય. ૩
 “ તારણનો દીન આજે, આજ માન્યકાળ;”
 પામી દ્યોને મુક્તિ આજે, કાણે દીદી કાલ. સમય. ૪

૩૧ વૈર બદલે પ્રેમ. (માતી. ૫; ૪૪-૪૮)

(રાગ. પદ. કર ઇસુ પ્રભુને તારે—એ ઢબ.)

તમે વૈરીનું વેર ન વાળો, ભણે ગુનો કરે કોઇ તમારો. તમે. ૧.
 દે, આપકે તમને માળો; તેને આપો આશીર્વાદ સારો. તમે. ૧
 જે, દેશ કરે છે તમારો; તેનું ભણુ કરવાને ધારો. તમે. ૨
 હોય પુઠે લાગી નડનારો; કરી પ્રાર્થના વૈર નિવારો. તમે. ૩
 માશી આપી કરો છુટકારો; થશે બચાવ એથી તમારો. તમે. ૪
 બલા ભુંડ પર સુરજ બાળો; કેવો ઉગાવે પિતા તમારો. તમે. ૫
 જેવો આકાશી બાપ તમારો, પ્રીતિ કરી થાઓ તેના બાળો. તમે. ૬

૩૨ પ્રભુ ઇસુને ભજ.

(ભેરવી, તાલ, આત્માત્વ વિચારો વીર—એ રાગ.)

ભજ તું પ્રભુ ઇસુને ભાઈ, જોતાં જીવંતી વીતી જાય—ટેક.
 દેવ દયાથી તુજને મળીયો, ઉત્તમ માનવ અવતાર;
 અવસર રૂડો જો ગુમાવ્યો, ફરી નથી મળનાર...
 .....ધાર...સમય આ સુખદાઈ.....ભજતું. ૧
 કમળ વાસથી ભર લોભાયો, તેમ જગતને તું;
 ચેત ચેત ઓ ક્ષણિક મુસાફર, અંતે કરશે શું ?.....
 .....તું...કર મુક્તિ કમાઈ.....ભજતું. ૨

જગનું સુખ જતુ રહેવાનું, મનની મમતા મેલ;
 માંડે તાંડે શું કરે છે, રેશે બગીચા મહેલ...
 .....ખેલ...ખોટા જગત મનાઇ.....ભજનું. ૩
 આ ભવસાગર તરવા કાળે, કર સાધન તૈયાર;
 પ્રભુ ઇસુ છે જગનો ત્રાતા, તેને બળે નરનાર.....
 .....વાર...કરો નહી જરાઇ.....ભજનું. ૪

૩૩

નવિન વર્ષ માટે પ્રાર્થના.

(ગવગથા જગ્યા દેખો જ્યાં—એ રાગ.)

જય જય કાર આ જગમાં હોજો, જગ કર્તાનું નામરે;
 દેવે નવિન વર્ષ દેખાડ્યું, દયા કરી આ હામરે—ટેક.
 પ્રભુ પાસ પાચે પડી, યાચો સહુ હાતરે;
 આશીર્વાદ કૃપાળુ આપ, દેશે નૌતમ સાક્ષરે—જય. ૧
 જુનું વરસ ગયું વીતી, નવું ખેડું આજરે;
 નવિન સાથે નવિન પણે, કરવાં રૂઢાં કાજરે—જય. ૨
 સત્યનું અજવાળું આપ, દિન પ્રતિ દીનરે;
 અજ્ઞાન તિમિર કાઢી, કર અમોને લીનરે—જય. ૩
 સુવાર્તા પ્રસાર થાય, ભારત ભુમિ પરરે;
 પાપી તુજ શરણે આવે, દયાની દષ્ટિ કરરે—જય. ૪
 ત્રાણ તણો પ્રભા કરી, નવિન પાણું કરરે;
 હે દયાળુ દેવ અમારી, અરજ ઉર ધરરે—જય. ૫

૩૪

પ્રાર્થના.

(પ્રભુ મજ તારણદે પતિતોને—એ રાગ.)

પ્રભુ નમ્ર પ્રાર્થના સુણોને અમારી, પ્રાર્થના સુણોને અમારી;
 .....પ્રભુ નમ્ર પ્રાર્થના સુણોને અમારી—ટેક.

અમો દોષિત સહુ વાતે ભારી; માફ કર તું નિહાળી. પ્રભુ. ૧
 ભુંડાઈ ભાગ મલિનતાને કાઢી; સુખ્યુદ્ધિ આપો સારી. પ્રભુ. ૨
 અખૂટ ભંડાર તુજના ભારી; ખુટે નહી કોવારી. પ્રભુ. ૩
 તુજની પ્રીત પાપી પર ઘાડી; કોઈને ન મૂક્યા કાઢી. પ્રભુ. ૪
 હે પ્રભુ તૃપા અમારી નિવારી; શાન્તિ આપો સુખકારી. પ્રભુ. ૫

૩૫ ધર્મ જાગૃતી માટે પ્રાર્થના.

(પ્રભુ પ્રેમને વશ થયા રાજીરે—એ રાગ.)

પ્રભુ અરજ સુણોને અમારીરે, કર દયાની દૃષ્ટિ તારીરે. પ્રભુ. ૧
 સાખી—સુવાર્તા પ્રસારવા, જમ્યો જગ મોઝારી;
 વાડી લુખી સૂકી તારી, રેડ જીવન ઝરાનું વારીરે. પ્રભુ. ૧
 સાખી—વરસાવ સજીવ જળધારા, કુંજ લીલી થાય સારી;
 રોપેલ રોપફળ આપે અતિ, સ્વાદીષ્ટ લાગે મનહારીરે. પ્રભુ. ૨
 સાખી—મે'નત મિથ્યા જય નહિ, ફળક્રુપ કર વાડી;
 માનવ બળથી નહી બને, કર કૃપાની વૃષ્ટિ તારીરે. પ્રભુ. ૩
 સાખી—પવિત્ર આત્મા પામીને, તુજ ગમ ફરે નરનારી;
 ખ્રીસ્ત ધ્વજ જગમાં ફરેકે, જય વિજયનાં નિશ્ચાન વાળીરે. પ્રભુ. ૪

૩૬ વિધવાના ઢિકરાને સજીવન કયો. (લુક. ૭, ૧૧, ૧૭)

(જુલ્યો મન ભમરા તું ક્યાં ભમ્યો—એ રાગ.)

નાઈન નગરની ભાગજે, આવ્યો ત્રાતા જે વાર;
 સામી મળી મરણ પાલખી, કરતા લોકો પોકાર...
 .....મૃત સજીવન ખ્રીસ્ત છે—ટેક. ૧
 માતા રોતીને ઝુરતી, ખેદ કરતી અપાર;
 પુત્ર પ્યારા અરે ક્યાં ગયો, મને મુકી આવાર. મૃત. ૨

પુત્ર તણા વિજેગથી, રડતી અમળા નાર;
 દયાળુ ઈસુ તે જોઈને, છાતી રાખે આ વાર. મૃત. ૩
 કેમ કરી પ્રભુ વીસડે, હતો એકનો એક બાળ;
 હતો સ્વામિષ્ઠુ વિધવા, હવે કોનો આધાર. મૃત. ૪
 ખાંધિયાને ઉભા રાખવા, બોલ્યો સ્વામી દયાળ;
 છોડી નાખો તેના અધીઆ, કરશે નહિ વાર મૃત. ૫
 ખાંધીઆને થોભાવીને, દીધું ત્રાતાએ ધ્યાન;
 ઠાઠડીને અડકી કહ્યું, ઉઠ અરે જીવાન. મૃત. ૬
 વિધવા નારી રાજ થઈ, ઝાલી પુત્રનો હાથ;
 મુએલો ઉડીને ત્યાં બોલ્યો, સર્વ લોકોની સાથ. મૃત. ૭

૩૭

ભક્તિસુરાની.

(ખડીઓ મારો ખાલી—એ રાગ.)

પ્રભુને જો ભજે, સહનતા વીરા સજો...
 .....પોતા તણો વધસ્થંભ ઉચકજો—ટક.
 કાયરનું ન કામ, ચાલે ન તેની હામ...પોતા. ૧
 શેતાન શત્રુ સામે, જવાનું લડવા કામે...પોતા. ૨
 કાયર મરશે કુટ્ટી, ખોળે ન જડે ખુટ્ટી...પોતા. ૩
 ભક્તિ સુરા કરે, પાછાં ડગ ન ભરે...પોતા. ૪
 ભક્તિ સ્તેફન તણી, નિહાળો તેની ભણી...પોતા. ૫
 ઠગ્યો નવ સુરો; થયો પત્યરથી ચુરો...પોતા. ૬
 ભક્તિ દાનિયેલ કરતો, માનવથી નવ ડરતો...પોતા. ૭
 સિંહોખીલે પુર્યો, પ્રભુને નવ ભુલ્યો...પોતા. ૮
 પ્રભુ ઈસુ કેવો, નમુનો તેનો લેવો...પોતા. ૯
 મરણ તેણે સહ્યું, તારણ સૌનું થયું...પોતા. ૧૦

૩૮

અનુપમરીત. (ચોહાન ૧૩, ૨-૧૭)

(દીલમાં દીવો કરો દીવો કરો—એ રાગ.)

ખીસ્તીની રીત કેવી રીત કેવી, રૂડો નમુનો લેવા જેવી. ખી. ટેક.
 જળ પાત્ર લઇને ઉભો થયો, પગ ધોવા ચેલાઓના ગયો. ખી. ૧
 ધોવા બેડો શિષ્યોના પાય, લઇ રમાલ લુંછવા જાય. ખી. ૨
 કહે પીતર આશું કહેવાય ! ! ગુરુ ધોયે અમારા પાય. ખી. ૩
 બોલ્યો સ્વામી તેની સંઘાત, તુંતો સમજે ન મારો વાત. ખી. ૪
 પગ ધોવા કેમ દેતો નથી; જાણુ ભાગ મુજ સાથે નથી. ખી. ૫
 ત્યારે પીતર બોલ્યો ઝોરાય; ધુઓ હાથ માથુને પાય. ખી. ૬
 પગ ધોવા દરેકના બ્યારે; બોલ્યો સ્વામી વચન ત્યારે. ખી. ૭
 સેવા કરી તમારી જેમ; કરો એક બીજને તેમ. ખી. ૮
 મારો શીખ માનોતો સાઈ; ધન્ય થશે જીવન તમાઈ. ખી. ૯
 “ કેવી રીત અજાણ આ કીધી, પોતે કરી બતાવી દીધી. ” ખી. ૧૦

૩૯

દશમો ભાગ ભુલ્યો.

(મને માયાના કરનારાંરે—એ રાગ.)

ભુલ્યો ભવમાં માનવ પ્રાણીરે; સેવા દેવની હલકી થું જાણી-ટેક.
 સાખી-દશમો ભાગ આપવા, કરેલો કરાર;
 તે વચનને ભુલીને, થયો દેવાદાર;
 મિથ્યા મોજમજાશું માણીરે, ભુલ્યો ભવમાં માનવ પ્રાણી. સેવા. ૧
 સાખી-જગમાં જશ પામવા, કર્યા ધણાં કામ;
 પરમાર્થ કામમાં, ખરચું નહીં દામ;
 ખતી બેડો થઇ બે ઇમાનીરે, ભુલ્યો ભવમાં માનવ પ્રાણી. સેવા. ૨
 સાખી-વરદાન તું વીસરી ગયો, શો દેશે જવાબ,
 દશમો ભાગ છે દેવનો, સંતોષ રાખી આપ.
 થશે સફળ તારી કમાણીરે, ભુલ્યો ભવમાં માનવ પ્રાણી. સેવા. ૩

૪૦ હું ખરો દ્રાક્ષવેલો છું (યોહાન. ૧૫)

(રાગ હિંદી—પ્રભુ મારો તો થાંભે જડાયો—એ ઢબ.)

પ્રભુ મારો છે દ્રાક્ષનો વેલો; દ્રાક્ષનો વેલો, ડાળીહું છું ચેલો. પ્રભુ. ૧.
હરેક ડાળીને શુદ્ધ કરનારો; શુદ્ધ કરનારો, માળી બાપ મારો. પ્રભુ. ૨
ફળ વિનાની જે દીશે ડાળી; જે દીશે ડાળી, તેને કાપે માળી. પ્રભુ. ૨
ફળ વાળીને લેછે સંભાળી; લેછે સંભાળી, શુદ્ધ કરી ડાળી. પ્રભુ. ૩
મુજમાં રહો ડાળીની રૂપે; ડાળીની રૂપે, થશે ફળ દુપે. પ્રભુ. ૪
ડાળી વેલાથી દૂર જે હશે; દૂર જે હશે, સુકાઈ તે જશે. પ્રભુ. ૫
સંબંધ રાખો મજ સાથેસારો; મજ સાથેસારો, વાતોમારીપાળો. પ્રભુ. ૬
એથી ફળવંત બનશે ડાળી; બનશે ડાળી, આજ્ઞાઓનેપાળી. પ્રભુ. ૭
આપનોમહિમાતેથી બૈયાશે; નેથી બૈયાશે, તમપ્રેમ પરખાશે. પ્રભુ. ૮
ત્રીતિ તમોપર કાપી મેં કેવી; કાપી મેં કેવી, રાખો તમે તેવી. પ્રભુ. ૯
હવે જગના તમે તો નથી; તમે તો નથી, દ્રેષ કરશે એથી. પ્રભુ. ૧૦

૪૧ ઇસુ ગુર તારણહાર.

(મજ પાપના ડાગ ઘોશે કાણુ—એ રાગ.)

મજ મનને શુદ્ધ કરશે કાણુ, ઇસુ ગુર તારણહારો;
બાર કલંકનો લેશે કાણુ, ઇસુ ગુર તારણહારો. ૧
વકીલ એ ખરો, તેને જઈ મળો;
વિશ્વાસ તેપર કરો, ઇસુ ગુર તારણહારો. ૨.
પાપનો દંડ એ બરનાર, ઇસુ ગુર તારણહારો;
પાપીને છુટો તે કરનાર, ઇસુ ગુર તારણહારો. વકીલ. ૨
મજને ખંડી એ લેનાર, ઇસુ ગુર તારણહારો;
મુખ શાન્તિને તે દેનાર, ઇસુ ગુર તારણહારો. વકીલ. ૩

૪૨

ઉત્તમપાળક. (યોહાન ૧૦; ૧૧-૧૮)

(આવોરે સાથીઓ પ્રાર્થનાનો વખત છે—એ રાગ.)

સુણોરે સાથીઓ ઘેટાં પાળક વાણી; ઘેટાં પાળક વાણી, ખરી માનો પ્રાણી. ૧૬.
 હુંહું ઘેટાંનો પાળક અતિ સારો; પાળક અતિ સારો, જીવ આપું મારો. સુ. ૧
 વરૂં આવીને ઘેટાંને મારે; ઘેટાંને મારે, ચાકર નહીં ઉગારે. સુ. ૨
 ઘેટાંની હાનિ હુંતો નહીં જોઉં; હુંતો નહીં જોઉં, જીવ મારો ખોઉં. સુ. ૩
 ખીજાં જે દુર ઘેટાં છે મારાં; ઘેટાં છે મારાં, જીવે વાડે રે'નારાં. સુ. ૪
 તેઓને સાંથી લાવીશ તાણી; લાવીશ તાણી, સુણશે મારી વાણી. સુ. ૫
 ટ્રાણું અંતે બધું એક થાશે; બધું એક થાશે, પાળક એક જણાશે. સુ. ૬
 પાળક તેઓનો હું બહુ પ્રેમી; હું બહુ પ્રેમી, દયાવંત રે'મી. સુ. ૭
 મુજની ઉપર આપની પ્રીતિ; આપની પ્રીતિ, ભરી રે'મ રીતિ. સુ. ૮
 કારણ કે જીવ આપું હું મારો; આપું હું મારો, પાછો તે ઉઠનારો. સુ. ૯
 મુજનો અધિકાર છે એવો; અધિકાર એવો, જીવ અર્પી લેવો. સુ. ૧૦

૪૩

અન્નયજ્ઞકામ. (યોહાન. ૧૧; ૧-૪૪)

(રાગ ગરબી. કોંઠી વાદીને કોલ ધાલ્યો—એ ઢબ.)

કીધું અન્નયજ્ઞ કામ; બેથાનીઆમાં.....

... કીધું અન્નયજ્ઞ કામરે લોલ--

૧૬.

મારથાને મરિયમ બહેનો;	બેથાનીઆમાં(મા.)	૧
લાજરસ બંધુનું નામ;	બેથાનીઆમાં(લા.)	૨
સેવા ઇસ્રુની કરતાં;	બેથાનીઆમાં(સે.)	૩
લાજરસ માંદો પડ્યો;	બેથાનીઆમાં(લા.)	૪
ઇસ્રુને બોલાવવા કહ્યું;	બેથાનીઆમાં(ઇ.)	૫
સ્વામીજી બહેલા આવો;	બેથાનીઆમાં(સ્વા.)	૬
મિત્ર તારો માંદો પડ્યો;	બેથાનીઆમાં(મિ.)	૭
સ્વામી આવ્યો તે વાર;	બેથાનીઆમાં(સ્વા.)	૮

મારથી ગઇ ઇસુ પાસે;	મેથાનીઆમાં(મા.)	૯
સ્વામી દીક્ષાશે દે'છે;	મેથાનીઆમાં(સ્વા.)	૧૦
ઉઠશે તારો બ્રાત;	મેથાનીઆમાં(ઉ.)	૧૧
આવી મરિયમ ઇસુ કને;	મેથાનીઆમાં(આ.)	૧૨
રહે છે સ્વામીની પાસે;	મેથાનીઆમાં(ર.)	૧૩
લાજરસને ક્યાં દાટયો;	મેથાનીઆમાં(લા.)	૧૪
કબર પાસે લઇ ચાલ્યાં;	મેથાનીઆમાં(ક.)	૧૫
'ઇસુ રડયો' તે વારે;	મેથાનીઆમાં(ઇ.)	૧૬
કબર પાસે પ્રાર્થના કરી;	મેથાનીઆમાં(ક.)	૧૭
લાજરસ ઉઠ આવ પહાર;	મેથાનીઆમાં(લા.)	૧૮
મૃત માનવ ઉડી આવ્યો;	મેથાનીઆમાં(મૃ.)	૧૯
લોકો અચ્ચો પામ્યા;	મેથાનીઆમાં(લો.)	૨૦

૪૪ ઘેટાંનું દ્વાર હું છું. (યોહાન. ૧૦; ૧-૯)

(રાગ ગરબી વણુઝારી ચાકીરંગ રૂશણે—એ ઢબ.)

પ્રભુ ઇસુ અનુપમ મોઘ દે'છે, મોઘ દે'છે પોકારી કે' છે...

... .. મારા બહાલા, દ્વાર ઘેટાંનું મને જાણુજો— ટેક. ૧
જે દેવનું મંડળ એ વાડો; એ વાડો, મેળાપ છે ધા'ડો...મારા. ૨
બારણે થઈ વાડામાં ન પે'શે; ન પે'શે, ચોર તેને કે'શે...મારા. ૩
પણ બારણે થઈને જે આવે; જે આવે, તે પાળક કા'વે...મારા. ૪
દરવાન તેને સાંઝે ઉઘાડે; ઉઘાડે, પાળક પે'શે વાડે...મારા. ૫
સૌ ઘેટાં સમજે પાળક વાણી; પાળક વાણી, તવ લેછે જાણી...મારા. ૬
નામ લઈને પાળક મોલાવે; મોલાવે, ને પહાર આવે...મારા. ૭
ચાલે આગળ પાળક પૂછે ઘેટાં; પૂછે ઘેટાં, પડે નહીં છેટાં...મારા. ૮
પારકાની પાછળ એ ન જાવે; ન જાવે, નાશીને આવે...મારા. ૯
લોકો સમજ્યા નહિવાતો જ્યારે; વાતો જ્યારે, મોઢ્યો નાથ ત્યારે...મારા. ૧૦

હુંતો ઘેટાંનું દાર છું ખરું; છું ખરું, રક્ષા તેથી કરૂં...મારા.૧૧
મજ થકી જે કોમ આવી પેશે; આવી પેશે, તારણ પામી લેશે...મારા.૧૨

૪૫

પ્રેરિતોનાં કાનુન.

(રાજ ગરબી-રામ લક્ષ્મણ જે બંધવા—એ દબ.)

સુણો ઈસુના અનુયાયો, વિશ્વાસ નામું;

માન્ય થઇ વિશ્વાસે જે વાતોરે, કરાર નામું. ટેક.

સર્વ સમર્થ ઇશ્વર પિતા (વિ.) આકાશ તથા પૃથ્વીનો સૃજનાર(ક.) ૧
પ્રીત છે તેનો દિકરો (વિ.) જાણું છું મારો તારણુ દાર(ક.) ૨
પવિત્ર આત્માથી ગર્ભે રહ્યો(વિ.) મરિયમ કુંવારીથી જન્મ્યો પ્રીતરે(ક.) ૩
ખીલાતથી દુઃખ વેઠ્યું છે(વિ.) મુઝો તથા દટયો મજ પ્રીતરે(ક.) ૪
ત્રીજે દિવસ એ ઉઠ્યો છે(વિ.) ચઢી ગયો આકાશની માંયરે(ક.) ૫
દેવ પાસે એ બેઠો છે(વિ.) પાછો આવશે ન્યાયી કરવાને પ્રીતરે(ક.) ૬
આરે બંધાને માનું છું (વિ.) જન્મ દાતા પોતે જે છે આપરે (ક.) ૭
પવિત્ર સાર્વત્રિક મંડળી (વિ.) પવિત્રોના મિલાપની વાતરે (ક.) ૮
ષાપો તણી મારી માનું (વિ.) શરીરોના પુનરુત્થાનની વાતરે (ક.) ૯
સર્વ કાળિક જીવન માનું (વિ.) કયુલ કરૂં મહિમાવાન સૌ વાતરે (ક.) ૧૦

૪૬

જવાબદારી (માત્રી ૨૫, ૧૪-૩૦)

(રાજ. ગરબી-વાડી કુલીને કુલ્યો કેવડોરે લોલ—એ દબ.)

જવાબદારી સૌના શિર છે રે લોલ, સાંભળો તે વિષે વાતરે...

.....લેખાં કિર્તાર આવી માગશેરે લોલ. ટેક.

શેઠ એક નીજ ધામથીરે લોલ; દૂર દેશાવર જાયરે...લેખાં. ૧

સોંપી સંપતિ તેના દાસનેરે લોલ; વહીવટ કરવા કાજરે...લેખાં. ૨

પેલાને પાંચ તાલંત આપ્યારે લોલ; ખીન્નને આપ્યાં બેલાવીરે.લેખાં ૩

ત્રીજને એકજ આપ્યુરે લોલ; કરવા વચ્ચુજ વેપારરે...લેખાં ૪

પાંચ લેનારે પાંચ મેળવ્યારે લોલ; બીજો કમાયો બેનાં ચારરે. લેખાં ૫
 ત્રીજાએ દાટયું બોંયનાંરે લોલ; ગુમાવી બેઠો લામરે...લેખાં. ૬
 લાંબી મુદ્દતે શેઠ આબ્યોરે લોલ; માગ્યો હિસાબ તેડીધામરે. લેખાં ૭
 એકે કહ્યું કમાયો પાંચ હુરે લોલ; બીજો લાબ્યો બેનાં ચારરે. લેખાં ૮
 શેઠ શબ્દાશી બોલ્યોરે લોલ; વિશ્વાસુ સેવક તમરે...લેખાં ૯
 થોડામાં વિશ્વાસુ થયારે લોલ; ધણી પર ઠરાવીસરે...લેખાં ૧૦
 ત્રીજા સેવકને શેઠે કહ્યુંરે લોલ; કમાણી તારી દેખાડરે...લેખાં ૧૧
 મેતો સ્વામી નથી મેળવ્યુંરે લોલ; દાટી મૂક્યું ભુમિમાંયરે...લેખાં ૧૨
 ગુસ્સે થઇને શેઠ બોલ્યોરે લોલ; ઉપજવવા આપ્યું દ્રવ્યરે. લેખાં ૧૩
 આગસુ ભુંડા તેં આ શું કર્યુંરે લોલ; ખાતે આવી જોને ખોટરે. લેખાં ૧૪
 વીરા જગમાં જોઇ ચાલજોરે લોલ; કરો સુકિત કમાઇરે...લેખાં ૧૫

૪૭ અંતનો ન્યાય ચૂકાદો. (માત્રી. ૨૫, ૩૧-૪૬)

(ગરબી. રાગ ઉપરના ગીતને મળતો.)

મોટા વંભવે ધસુ આવશેજીરે; ન્યાય કરવા નકલક નાથરે...
 ..... સાર્થક કરો જીવનને જીરે—ટેક.
 દીવ્ય સિંહાસન બેશશેજીરે; દુતોનું સૈન્ય લઇરે...સાર્થક. ૧
 મૃત માનવ ઉડી આવશેજીરે; અવિનાશી બદલાશે રૂપરે. સાર્થક. ૨
 જમણી બાજુ ન્યાયો જશેજીરે; ડાબીગમ ભુંડા માટરે...સાર્થક. ૩
 “ન્યાયોને સ્વામી આવો કહેજીરે; વારસો હ્યો આ તમરે”...સાર્થક. ૪
 બદલો અનુપમ તમ તણોજીરે; મારી સેવાનું ફળરે...સાર્થક. ૫
 ભુખ્યોજાણી બોજન આપ્યુંજીરે; તૃષ્ણાજાણી પાયું નીરરે...સાર્થક. ૬
 રાખાં પરાણો વસ્ત્ર આપ્યાંજીરે; માંદોજાણી આવ્યા તમરે. સાર્થક. ૭
 ન્યાયો ત્યારે બોલી ઉઠશેજીરે; ક્યારે કર્યું અમે આમરે...સાર્થક. ૮
 સ્વામી ત્યારે ઉત્તર આપશેજીરે; પ્રગટ કરશે મર્મરે...સાર્થક. ૯
 “સૌથી નાંનાની સેવા કરીજીરે; કીધું એ મજને માટરે”...સાર્થક. ૧૦

ભુંડા લોકોને જાઓ કહેજીરે; મારી ન કરી સાંચરે...સાર્થક. ૧૧
 ભુખ્યો તરશો જ્યારે હું હોજીરે; માંદો પરાયો જે વારરે...સાર્થક ૧૨
 સ્વામી તને એવો ન જોયોજીરે; ભુખ્યો તૂંધો દોષ વારરે...સાર્થક. ૧૩
 પ્રભુ ત્યારે ખોલી ઉઠશેજીરે; બીજાને ન કર્યું તેમને...સાર્થક. ૧૪
 માટે દુઃખ તમે ભોગવોજીરે; સદા નફેની માંચરે...સાર્થક. ૧૫
 ન્યાય ચૂકાદો સૌ જાણજોજીરે; “હાલના જીવન પરરે”...સાર્થક ૧૬

લગ્નનાં ગીતો.

૪૮

સગાઈ વખતે ગાવાનું ગીત.

(રાગ ઘોળ—જન જતાપરની મળી—એ ઢબ.)

ધન્ય ધન્ય દીન આજનો, અતિ આનંદ કારી;
 બહે આવ્યા ખીસ્તાચારીઓ, લઈ સગાઈ સારી—ટેક.
 સગાઈ સગપણ કરતાં, શીખો શીખામણ સારી;
 ખીસ્તના સદગુણો ગ્રહીને, દેશો દુરગુણો ટાળી. ધન્ય. ૧
 પ્રીતિ તેની પહેલાં પારખો, કેવી પરાપ કારી;
 આપણે એવી રાખવી, સગાઈ કરીને સારી. ધન્ય. ૨
 રાંકપણું તેનું નિરખી, બીજી નમ્રતા શિખો;
 કોઈ રીસને સમાવવા, તજે સ્વભાવ તીખો. ધન્ય. ૩
 દયાવંત તેને દેખીને, દીક્ર દયાળું કરવું;
 દુખિતોનાં દુઃખ ભાગવા, બહુ કરતા કરવું. ધન્ય. ૪
 ક્ષમાવંત તેને જોઈને, આપણુ તેવાજ થાઓ;
 પર ગુન્હા માફ કરતાં, આચકો નહિ ખાઓ. ધન્ય. ૫
 સહનતા તેની જોઈને, સૌનું સહન કરવું;
 મરદાઈ લોકો ન ગણે, એથી દીક્રમાં ન ડરવું. ધન્ય. ૬

ધણા ગુણો છે પ્રીતના, કહેતાં આવે ન પાર;
પ્રીતિમાં સર્વ સમાય છે, અધા ગુણોનો સાર. ધન્ય. ૭.

૪૯ જનને લેવા જતાં ગાવાનું ગીત.

(રાગ ઘોળ—લાવના ભુખ્યા ભુદરો, જે હોય તે લાવો—એ ઢબ.)

આલોને સરખી સાહેલીરે, વરને વધાવા જમ્યે;
રેલ આનંદની રેલીરે, વરને વધાવા જમ્યે.—ટેક.
પે'રો પટોળાં પ્રેમનાં, વરને વધાવા જમ્યે;
શોભે આભુષણ રે'મનાં, વરને વધાવા જમ્યે. આલોને. ૧
ધાલો ધરેણાં સાચનાં, વરને વધાવા જમ્યે;
સર્વને શોભે અતિ ધણાં, વરને વધાવા જમ્યે. આલોને. ૨
જ્ઞાન દીપક હાથે ઝાલો, વરને વધાવા જમ્યે;
પુષ્પ પ્રીતિનાં લઈ આલો, વરને વધાવા જમ્યે. આલોને. ૩
ગાઓ ગીતો ઇસુ નાથનાં, વરને વધાવા જમ્યે;
વાજીત્રો વાગે વિધ ભાતનાં, વરને વધાવા જમ્યે. આલોને. ૪
તન મન ધનનું અર્પણ લેજો, વરને વધાવા જમ્યે;
સ્વામી ઇસુને અર્પો દેજો, વરને વધાવા જમ્યે. આલોને. ૫

૫૦ જનને લઈને આવતાં ગાવાનું ગીત.

(રાગ. ઘોળ—જગો જગોરે, મારાં ઉજમાળાં બેનેકે—એ ઢબ.)

બલે બલેરે, પધાર્યા વર રાજ કે, વાણેલાં બલાં વાયાંરે—ટેક.
લાવ્યા લાવ્યારે, સગા સાથીઓ ઝાઝા કે, વાણેલાં „ „ ૧
ધન્ય ધન્યરે, ધન ભાગ્ય અમારું કે, વાણેલાં „ „
નીર્ધર્ય નીર્ધર્યરે, સુંદર સુખડું તમારું કે, વાણેલાં „ „ ૨
જોતાં જોતાંરે, વર રાજની વાટ કે, વાણેલાં „ „
તલખે તલખેરે, તન મળવાને માટ કે, વાણેલાં „ „ ૩

આજે આજેરે, શુભ થયું સૌ કામ કે,	વાણેલાં ,, ,,	
મળી મળીરે, સર્વ કરીએ સલામ કે,	વાણેલાં ,, ,,	૪
દેખ્યો દેખ્યોરે, ધૃશ આશીશ દેખ્યો કે,	વાણેલાં ,, ,,	
લેખ્યો લેખ્યોરે, રોજ સંભાળ લેખ્યો કે,	વાણેલાં ,, ,,	૫

૫૧ દેવળમાં જતાં ગાવાનું ગીત.

(રાગ. ઘોળ—તોપ પડે રંગ મહેલમાં રે—એ ઢળ.)

વર આલ્યો	વહુ વરવારે.....	
જન સારી	શોભાય, વરરાય તારા લગ્નમાંરે—ટેક.	
પિતા વિના	સાથી, શોભશેરે.....	
પિતા વિશ્વાસ લેજે	સાથે, વરરાય તારી જનમાંરે.	વર. ૧
માડી વિના	સાથી, શોભશેરે.....	
માડી પ્રીતિ લેજે	સાથે, વરરાય તારી જનમાંરે.	વર. ૨
બધું વિના	સાથી, શોભશેરે.....	
બધું આનંદ લેજે	સાથે, વરરાય તારી જનમાંરે.	વર. ૩
ભાભી વિના	સાથી, શોભશેરે.....	
ભાભી ભલાઈ લેજે	સાથે, વરરાય તારી જનમાંરે.	વર. ૪
બેની વિના	સાથી, શોભશેરે.....	
બેની શાન્તિ લેજે	સાથે, વરરાય તારી જનમાંરે.	વર. ૫
મિત્રો વિના	સાથી, શોભશેરે.....	
મિત્રો સદ્ગુણ લેજે	સાથે, વરરાય તારી જનમાંરે.	વર. ૬

૫૨ જગતના દ્રવ્ય વિષે. (માત્રી. ૬; ૧૯-૩૪)

(રાગ. ઘોળ—દેવ નરનારીનું જોડું જોડાયું—એ ઢળ.)

ધન આકાશમાંરે	ભેયું કરો.....	
ભેયું કરો, આત્મિક દ્રવ્ય ભરે;	સ્વામીનું શિક્ષણ સાંભળો.	ટેક.

કાટ કીડાથી હાનિ ત્યાં નવ થાય; નવ થાય, ચોર ચોરી ન જાય. સ્વા. ૧
 ધન આ જગતું બહુ દુઃખકારી; દુઃખકારી જોખમ અતિ ભારી. સ્વા. ૨
 ધન દેખીને મન મોહિત થાય; મોહિત થાય, પ્રભુને ભુલાય. સ્વા. ૩
 દેવને દ્રવ્યની સેવા નહિ થાય; નહિ થાય, બન્ને સુકાય. સ્વા. ૪
 ચિંતા જીવને સાફ તમે નહી કરો; નહી કરો, મુંઝાઈ ન મરો. સ્વા. ૫
 પક્ષી ના વાવે ને ના કાપે; ના કાપે, છતાં પ્રભુ આપે. સ્વા. ૬
 નહી કરો ફિકર તમે તન તણી; તન તણી, જીઓ વૃક્ષભણી. સ્વા. ૭
 જગ વાનાં શોધે છે જગિકો; જગિકો, વિશ્વાસ ન જરીતો. સ્વા. ૮
 તમે શોધો પહેલાં દેવનું રાજ; દેવનું રાજ, શુભ વાનાં કાજ. સ્વા. ૯
 ચિંતા આવતી કાલની નહી કરો; નહી કરો, ધોરજ મન ધરો. સ્વા. ૧૦

૫૩ તારણુપી ભોજન. (શુક ૧૪: ૧૬-૨૪.)

(રાજ. ઘોળ—ગુલાબ વાડી ચોટા વચ્ચે રાપોરે--એ દળ.)

તારણુપી ભોજનઆવી ખાઓરે, અવસર ફરી આવશે નહી આવોરે ટેક.
 ભોજન વિષે કહી ધસુએ વાતરે; જમણ કોઇએ કીધું ભલીમાતરે. તા. ૧
 જમણ બધું તૈયાર થયું જ્યારેરે; તેડયા નહોતરેલાઓને ત્યારેરે. તા. ૨
 બહાનાં કાઢ્યાં લોકોએ તે વારેરે; નાનાં કારણુ દેખાડીને ત્યારેરે. તા. ૩
 એકે કહ્યું ખેતર જોવા જવુંરે; માફ કર શી રીતે હું આવુંરે. તા. ૪
 ખીજે બહાનું બતાવ્યું તે વારેરે; જાઉં ધોરી પારખવાને મારેરે. તા. ૫
 ત્રીજે કહ્યું પરણી આવ્યો નારીરે; માફ કર લાચાર આ વારીરે. તા. ૬
 દાસ ગયો પાછો ધણી ઘેરરે; કહ્યું બહાનાં કાઢે સૌ આ પેરરે. તા. ૭
 ધરધણી બોલ્યો ગુરસે વચનરે; તેડી લાઓ અંધા હુંડા જનરે. તા. ૮
 ધર એથી ભરાઈ જાય માફરે; નહોતરેલા આખશે નહીં વાળુંરે. તા. ૯
 શ્રોતા કોઇ નહોતરે ન તુચ્છકારોરે; ભોજન તારણુ તણું સ્વીકારોરે. તા. ૧૦

૫૪ જગતમાં એ માર્ગ છે. (માત્રી. ૭; ૧૩-૧૪)

(રાગ. ધોળ--શકન લેઈને સંચરતે--એ ઢખ.)

માર્ગ જોઈને ડગ ભરજોરે; પંથ પો'ણા મુકી સાંકડે વળજોરે. ટેક.
પો'ણા પંથમાં જે જન ચાલેરે; તેઓને નાસમાં એ પો'ચાડેરે. મા. ૧
સુલભ જાણીને જે હાલ ચાલેરે; આખરે પુરા થશે તેના હાલરે. મા. ૨
એતો પો'ચાડે નકંતી માંયરે; સદા કાળનું દુઃખ છે ત્યાંયરે. મા. ૩
સાંકડા પંથની વાત છે ન્યારીરે; દુઃખ વેડી ચાલજો નરનારીરે. મા. ૪
પો'ચાડે એતો સ્વર્ગની માંયરે; સદા કાળનું સુખ છે ત્યાંયરે. મા. ૫
માટે પંથ સાંકડો પસંદ કરજોરે; શીખ સારી ઉરમાં ધરજોરે. મા. ૬

૫૫ ભવિષ્યનાં ચિન્હો (માત્રી. ૨૪; ૪-૨૮)

(રાગ. પદ--એવો એક દીનરે હો, એક દીન એવો આવશે--એ ઢખ).

પ્રભુ ઈસુરે હો, ઇસુ મુખેથી ઉચર્યા...
કહે ભવિષ્ય વાત, વસમી વેળાનાં ચિન્હો...
સિદ્ધ રહો જાત, છેલ્લો કાળ એવો આવશે. ૧
ત્યારે જુદારે હો, જુદા બોધકો ઉભા થશે,
ધરશે મારું નામ, તમેને ભુલાવવા કારણે...
કરશે અદ્ભુત કામ, છેલ્લો કાળ એવો આવશે. ૨
ત્યારે સાંભળશો હો, યોગમ વાતો યુદ્ધની,
એક ખીજ વિરૂધ, રાખ પ્રખ ઉદ્ધરી થશે...
ચાલશે ભારે યુદ્ધ, છેલ્લો કાળ એવો આવશે. ૩
ત્યારે દુકાળરે હો, એક પછી બીજો આવશે.
થશે મરકી તે વાર, ધરતી અતિશે કાંપશે...
દુઃખતણો નહી પાર, છેલ્લો કાળ એવો આવશે. ૪

એવી વીપતિરે હો,	વીપતિ શહેશે મરે નામે,	
લોકો કરશે તમ દ્રેશ,	દુઃખ દહને મારશે...	
દયા કરશે નહીં લેશ,	છેલ્લો કાળ એવો આવશે.	૫
ત્યારે ધણારે હો,	ધણા જન ઠોકર ખાઈ જશે.	
પ્રીતિ થશે બહુમંદ,	અન્યાય વધશે અવનીમાં...	
કરશે લોકો કુંછંદ,	છેલ્લો કાળ એવો આવશે.	૬
ત્યારે ઉજડને હો,	અમંગતા અતિ વ્યાપશે.	
તે દીવસો માંય,	પવિત્ર શહેર મંદિર તણી...	
હાનિ થશે બહુ ત્યાંય,	છેલ્લો કાળ એવો આવશે.	૭
ત્યાર પછીરે હો,	જુઠા પ્રીતિ આવશે.	
ચમત્કાળોની સાથ,	રવિ ચંદ્ર અલોપ થશે...	
તારા ખરશે એ બ્રાત,	છેલ્લો કાળ એવો આવશે.	૮
ત્યારે રણુર્શીગડાં હો,	રણુર્શીગડાં બહુ વાગશે.	
ભેગા થશે નીજ સંત,	“નકલંક રાગ પધારશે”...	
કરો પ્રાર્થ રાખી ખંત,	છેલ્લો કાળ એવો આવશે.	૯

ધન ઉડાઉ દિકરાનું આખ્યાન.

ઉપદેશક:—અત્રે પધારેલા સર્વ સજ્જનોને જોઈ હું બહુ રાજી થયો છું. જે હેતુથી—અત્યારે ધન ઉડાઉ દીકરાનું આખ્યાન કરવા ધાર્યું છે, તે સફળ નીવડે એમ છે. કારણકે, કેવળ પૈસા નહિ કે ઉદર નિર્વાહ નહિ. પણ જીવાનીની ખોટી સોખત, માઆપનું કલ્પિત કરવામાં નુકશાન, તેમજ દુષ્ટ મિત્રોથી, દારૂથી, તથા વેશ્યાસ્ત્રીથી—થતી ખરાબી અને પડતું દુઃખ, આખરે ખરો પરતાવો કરવાથી તે પોતાની બુદ્ધિ સુધારવાથી થતો ફાયદો વગેરે આખેહુખ પ્રત્યક્ષ બતાવી દેવનો પ્રેમ કેટલો મોટોને અધિક છે તે સમજાવવાનો હેતુ અમારો મુખ્ય છે, તે પરમ હિતેચ્છુ પરમેશ્વર સિદ્ધ કરે, એવી પ્રાર્થના હાલ આપણે સૌ કરીશું.

પદ

ઇશ્વરસ્તુતિ-ગીત.

(વિભુ સદ્બુદ્ધિ નીત્ય આપજો—એ રાગ.)

સર્વપાત્રો:—વિભુ વીનતિ શુભ અમારી; કર રે'મની દૃષ્ટિ તારી. ટેક.
તુજ પાયાસન પાસે આવી; વીનવીએ આ વારી. વિભુ. ૧
કાપ પાપ શ્રાપ એા સ્વામી; સ્થિતિ પતિત હમારી વિભુ. ૨
ઉલટ ભેર આખ્યાન કરવા; સફળ કર તૈયારી. વિભુ. ૩
શ્રોતા જન લે અનુભવમાં; અદ્ભુત પ્રીત તમારી. વિભુ. ૪
વાંચે વિચારે ગાય કે સુણે; લાભ કર તેને શુભકારી. વિભુ. ૫
હિંદ તણા સર્વે ભાગમાં; ઇસુના થાય અનુસારી. વિભુ. ૬
વિમળ કરજો આખ્યાન કૃતિ; નિર્મળ આપી ભતિ તારી. વિભુ. ૭

વિભાગ પહેલો.

(ઉડાઉ દીકરાનો પ્રવેશ-સ્થળ પિતાનું ઘર.)

૫૩

સોરઠો.

દેહ નગરમાં ઝાળખો, મનરાય મુજ નામ;

પ્રેમરાય પિતા પ્રભુ, સુખ શાન્તિ નીજધામ.

અહો ? ? ? મારા પિતાની પુંજ ઘણી છે, પણ મારે તો અપમાન આવતી નથી.

૫૮

રાગ કેરખો-વારી નંકરે સાવરીઆ—એ ઢળ.

મારા મનના મનોર્થ મનમાં, રહી જાય છેરે.. ટેક.

પૈસાથી બહુ માન મજે છે, નાના મોટા સન્માન કરે છે;

ધન થકી તો ધાર્યું ઇમ થાયરે છે...કામ... મારા. ૧

પૈસાથી મહેલ પૈસાથી હેલ, પૈસાથી ગાડી કે વેલ;

પૈસાથી તો મોજ મજા કરાય છેરે...ક... મારા. ૨

૫૯

ઉડાઉ મનરાયના ત્રણ મિત્રો.

(દાસ ઉપરે દયા લાવોરે—એ રાગ.)

મેલરાય:-કેમ ઉદાસી થયો છેરે, મિત્ર મારા...

... .. કેમ ઉદાસી થયો છેરે— ટેક.

મળવા અમોઆવતા જ્યારે, હેનથી બોલાવતોત્યારે;

આજ શાથી મુંગો તું રહ્યો છેરે..... મિત્ર મારા. ૧

કરમાયું છે મુખડું તારું, દેખી દીલ દાઝે મારું;

નીરાસ તું શાથી થઈ ગયો છેરે..... મિત્ર મારા. ૨

અરે મિત્ર મનરાય શા વિચારમાં પડ્યા છો, અમને કહો તો ખરા ?
મનરાય—જે વાત તમે તે દિવસ મને કહી હતી, તેજ વિચારમાં છું.

શાંખરાય—અમે તો બહુ વાર તને બાગ માગીને મોજશોખ કરવાનું
કર્યું છે.

મૂર્ખરાય—જો માન પાતને સન્માન મેળવવું હોય તો હમણાંજ
સમય છે. કારણકે...

૬૦

(મુજરા હૈં મેરા ઉસકા ને—એ રાગ.)

વેગે વીતી જાય જીંદગી, પછીથી નહીં બને;
સમજરે સમજરે ખરૂં કહું તને...વેગે— ટેક.
મેલી મંદીર માળિયાં, જવાનું તો થશે;
મન તણા ત્રિચાર મનમાં રહી જશે... વેગે. ૧
દુનિયામાં તું નિહાળને, આનંદ જો કેવો;
રંગ ભોગને ભોગવી મઝા માણી લેવો... વેગે. ૨
પિતાની પાસે જઈને, માગી છે તારો ભાગ;
દોલત દામ લઈને, કર ધરતો ત્યાગ... વેગે. ૩

૬૧

(જાઉં જાઉં જાઉંરે મારે જંગલ તજીને—એ રાગ.)

મનરાય—જાઉં જાઉં જાઉંરે, પિતા પાસે હું જાઉં;
લાવું લાવું લાવુંરે, ભાગ માગીને લાવું— ટેક.
સાખી-મિત્રાએ મુજ લાભમાં, આપી સારી સીખ;
દુનિયામાં રંગ ભોગ છે, ભોગવ તું ખચીત;
માટે પિતા પાસે જાઉંરે, ભાગ આપે તો ખાઉં. જાઉં.

૬૨

સ્થળ-પિતાનો આરડો.

(ગીરી ગોવરધન માથુ સરણુ તમારૂં—એ રાગ.)

પ્રેમી પિતાજી સુણો, અરજ છે મારી;
અરજ છે મારી, કહું છું પોકારી. પ્રેમી—ટેક.

કરજોડી તમ પાચે લાગુ, પિતા આજ ભાગ માયુ;
 લો, ઉર ધારી મારી, વીનંતિ સ્વીકારી... પ્રેમી. ૧
 પુંજ વેંચી ભાગ પાડો, આપો હિસ્સો મને મારો;
 માતું મેંરઆની પિતા, સ્તુતિ ઉચારી... પ્રેમી. ૨

૬૩

પ્રેમરાય પિતા.

સારહો.

આ શહેરનો શેઠિયો, પ્રેમરાય મુજ નામ.
 મારી આજામાં રહે, સુખ પામે તમામ.

મનરાય:—આપ મિલકતનો જે મારો ભાગ આવે તે મને આપ.

૬૪

(ગૌ બ્રાહ્મણ પ્રતિપાળ મહારાજન—એ રાજ.)

પિતા:—આશું! વદે છે મનરાય મારા, ડરતો નથી તું દીક્રમાં જરી;
 લાડ લડાયું જેમ મેં ઝાઝુ, તેમ ગયો શું માથે ચઢી— ટેક.
 ખાવા પીવાનું તારે શું દુઃખ, અસંતોષી મન સાથી થયું;
 સાંમળી મુજને દુઃખ લાગે છે, ભાન તારું કયાં ગયું. આશું! ૧
 જુદો થવાને ભાગ શું માગે, મારી સાથે રે' નીત;
 જે જે મારું ગણાયલું તે, તારૂં જાણી લે વીત. આશું! ૨

માન મનરાય માર, ધન હરી લેશે કોઈ તાર, માટે સમજે તો સાર.
 મનરાય:—ના, પિતાજી ના, શું કહું અતિ, ભાગ લીધા વિના આજ
 ખાવાનો નથી.

પ્રેમરાય:—નોકર નગરમાંથી ડાહ્યાચંદ ને શાણાચંદ વડીલોને બોલાવો.
 નોકર:—દીક હાલજ નાઉ, ને બોલાવી લાયું, ત્યારેજ આવું.

૬૫

(વાહ વાહરે દેવાળું—એ રાગ.)

વહીલો:-ફરમાવો અમે આવ્યા, શા કામે અહીં ખોલાવ્યા. ટેક.

દીલ તમાર દીલગીર દેખુ, પ્રેમરાય તમાર.

શું માથે સંકટ આવ્યું છે, જણાવોતો સાર. ૬૨૦

પ્રેમરાય-હઠીલો ફિતુરી દીકરો, માને કહું નહીં મારું;

મિલકતનો ભાગ માગે છે, સમજાવો' તો સારું. ૬૨.

હાલ્યાચંદ—ઠીક, તેને આપુ સારી શીખ, જરા બતાવીને બીક.

૬૬

નવ હરશે મત્સર ખોટો—એ રાગ.

નહિ રે'શે આ રંગ રાતો.....ટેક.

જર જોઈ કે જોખન જોઈ, મદન મન ના થાતો;

ત્રીતી જશે મનરાય પગમાં, સ્વપ્ન સુખ છે આતો. નહિ. ૧

મોહિત વાનાં જગનાં જોઈ, લોભથી ના લલચાતો;

લડ સુકી દે મનરાય તારી, છત જોઈના છલકાતો. નહિ. ૨

મનરાય—સુણી સુણી તમારી વાત, જાઓ અહીંથી તમે બ્રાત.

શાલ્યાચંદ—હાલ્યાચંદ, સુખ શું છે, તે દુઃખનો અનુભવ થયા વિના,
એ સમજશે નહિ.

હાલ્યાચંદ—ઠીક ત્યારે, આપણે જે ન્યાયી કર્યો છે. તે પ્રમાણે ધનમાંથી
ત્રીજો ભાગ આપો.

મનરાય—હેં હેં, એ શું!! ખોલ્યા બ્રાત, ખોટી કરો છો પંચાત.

૬૭

(જુઓ કેવો કઠીન કાળ—એ રાગ).

શાનો કર્યો છે ન્યાયી, ખરો ઇન્સાફ દુખાવ્યો અન્યાયમાં—ટેક.

ખડો ખેતર ધર આગ, પાડો ઢોરમાંથી ભાગ;

હુતો માણ અર્ધો ભાગ, બધાયમાં.....હુતો..... શાનો.

ડાહ્યાચંદ—નથી સમજતો લગાર, તને સમજાવ્યો બહુવાર:
ખોટું ખોલે છે બધું, મૂર્ખાઈમાં...ખોટું..... શાનો.

શાહ્યાચંદ—જો, પુનિયમ, ૨૧ કલમ લાગુ કરી મિલકતનો ત્રીજો
ભાગ તને આપું છું તે લે.

મનરાય—હીક ત્યારે, લાવો મહેરબાન, રાખુ તમારૂં પણ માન.

પ્રથમ-સ્થાન.

મનરાય—મિત્રો ભાગ લાવ્યો આજ, ચાલો મોજ કરવા કાળ.

૬૮

(જોઈ દીપાલું—એ રાગ.)

શાંખરાય—બહું થયું શુભ કામ, મિત્ર લધને આવ્યો દામ;
લધને આવ્યો દામ, મોજ માણીએ તમામ—ટેક.
મન માને તેવી ખુબ, મોજ શોખ કરીએ;
વતન છોડીને ચાલ, દેશાવર ફરીએ. બહું. ૧
પિતાને તજીને કર, મોજ મઝા ખેશ;
ચાલ જોવા જઈએ, એક મનોહર દેશ. બહું. ૨

મનરાય—હીક મિત્રો ચાલો, તમો પણ મોજ મહાનો.

૬૯

પિતાનો વિલાપ.

(ખુને જગરકો પ્રીતિ હું—એ રાગ.)

દુઃખી પિતા—મુકી મનરાય મુજનેરે, અહીંથી ક્યાં ગયો—ટેક.
નથી કહું કડવું વચન, નથી દુખાયું તારું મન;
આશું ? સુખયું ઓતન, મજ સાથે ન રહ્યો. મુકી. ૧
તુજ ઉપર મારો પ્યાર, લાડીલા બહાલા બાળ;
છોડી ગયો ધરખાર, કહ્યામાં ના રહ્યો. મુકી. ૨

શોધીસ દીન રાત, જોષશ તારી વાટ;
આરે આવે તું હાથ, ગજળ શો થયો મુકી. ૩

અરે વહાલા તન, તેં દુખાવ્યું માંડે મન, નથી ભાવતું મને અનન.

૯૦ પ્રેમરાયને તેનો મિત્ર દીલાશો દે છે.

(ગજલ. તાલ-દીલદાર ચાર ચારે—એ રાગ.)

સંતોપરાય—સમય આપે ઈશ જેવો, રાજી થઈ શિર લેવો—ટેક.

હર્ષ કદી ઉમરાય, વા, શોકનો કદી વાય;
સુખ દુઃખ આવેને જાય, આવકાર ખુશીથી દેવો. સમય. ૧
પળમાં ધનવંત કાવે, પળમાં ગરીબાઈ આવે;
ચઢતી પડતી થાવે, સંતોષ ઉરમાં લેવો. સમય. ૨
વાદળાં દુઃખોનાં કાળાં, આવે ચઢીને ધા'ડાં;
વીખરાય પશુ જનારાં, સમો સમજે એવો. સમય. ૩
હશે જય જશ પોકારો, હશે હાનિ નીંદાનો વારો;
રે'શે નહીં એવો દા'ડો, જનાવ પ્રભુનો એવો. સમય. ૪
થશે મિત્રોનો મીલાપ, થશે વહાલાંનો વીલાપ;
વીસરો નદી પ્રભુ આપ, સમય ગમે હોય તેવો. સમય. ૫

કહેવત છે કે, મરી જાય બળી જાય ને ઢળી જાય તે પાછુ ન આવે પાણી.
ખોવાયસો પાછો આવશે, માટે પ્રભુને આધિન થાવ, ને ચાલો મિત્ર ખાવ.

વિભાગ બીજો.

સ્થળ-પરદેશ.

૭૧

(ખ્યારી ખ્યારી રસીલીરે—એ રાગ.)

શંખરાય—જુઓ જુઓ મનરાયરે, આનો આવ્યો દુરદેશ;
 મેલરાય—જાને જાને અન્નરમારે, મોજ શોખ કરવા બેશ.
 મૂર્ખરાય—લાવો લાવો મનરાયરે, પૈસા તમે આપો મને.
 મનરાય—લેને લેને આ પૈસારે, વહાલા મિત્ર આપું તને.
 મૂર્ખરાય—આપો આપો શેઠજીરે, દારૂ લેવા આવ્યો હુંતો.
 શેઠજી—બલે બલે લઈ જાઓરે, પૈસા હાલ આપ તું તો.
 મૂર્ખરાય—પીઓ પીઓ આ દારૂરે, લહેજત પામવાને સારું.

મનરાય—અહો ! તારા ગુણ, તેં તો બદલ્યું મારૂં તુર.

૭૨

(વાહરેજી વાહરેજી—એ રાગ.)

ઉડાઉ—વા'રેજી વા'રેજી વા'રે વા'વા, આનંદનો દીન આજ છે હા-ટેક.
 લે, પૈસા મિત્ર મિહાઈ તું ખા, નવા મિત્રો કરી પીવાડું આહ. વા. ૧
 હું મનસુખા ધરિછે ત્યાં તું જા, રંગ ભોગ ખુશ ભોગવવા હા. વા. ૨
 લે, પૈસા વેશ્યા નારી લઈ જા, ખ્યારી આવીને પ્રીતિ રસ પા. વા. ૩

સિપાઈ—અમે ગંડુસ એ કયા મિબસ્ત કહા ?

ઉડાઉ—તે...તે...તેરા ચક્ષે તો હમકું મારૂં ડલિયો.

સિપાઈ—અબી તેરા શિર તોડ ડાકું; ચક્ષ થાણેમાં.

ઉડાઉ—જ...જ...જમાદાર, લો, પેંસે આહ પાન ખીલાયે.

સિપાઈ—અચ્છા મેરી ખાત સુનો, શીર મત કરના ગુન્હો.

સિપાઈ—કરી પીશો નહી દાર, હુજ સાર, દારછે દુઃખ દેનાર—ટેક.
 શરીર બળને મન શક્તિને, નીતિને કરે દુર;
 ધરની પ્રજાનીઆબાદીગુમાવે, શિખ લેશો આ ઉરરે. કદી. ૧
 રાખને દાર રંક બનાવે, પ્રજાને કરે કંગાલ;
 જર જોઈને જમીન વેચાવે, અંતે કરે પુરા હાલરે. કદી. ૨
 મરદને દાર આપ્યો બનાવે, નગ્નથી કરાવે નૃત્ય;
 ડાહ્યા શાણુનું બાન ભુલાની, કરાવે ખોટાં કૃત્યરે. કદી. ૩

ઉડાઉ—હા, એ વાત ખરી, દારથી મેં ધનની મનની ને તનની
 ખુવારી કરી.

સિપાઈ—ઠીક ત્યારે પીશો નહી ફરી, મેંતો ખરી વાત કરી.

ઉડાઉ—આપો મૂર્ખરાય હવે દામ; મારા પૈસા ખુટયા તમામ.
મૂર્ખરાય—મોદ્યો એ શું અરે લખાડ; શાનું કરે આવકું લાડ.
ઉડાઉ—શંખરાય સુણો મારી વાત; પૈસા આપો બહાણા વ્રાત.
શંખરાય—મારું નામ છે શંખરાય; ક્યાંથી પૈસા આપુ જરાય.
ઉડાઉ—મેલરાય સુણો અરજ મારી; હવે આસા કરૂં છું તમારી.
મેલરાય—અમે છોડી છે તારી પ્રીત; માર ખાવાછરૂં છું અચીત.
મૂર્ખરાય—મિત્રો આણો સ્વદેશની વાટ; નથી કરવો એનો સંગાત.

ઉડાઉ—અરે હાય, હવે શું થાય, મન મારું મુંઝાય.

૭૫

(દરમિયાન શી થઈ મારી—એ રાગ)

સ્થિતિ આ શી થઈ મારી, પિતા શીખ માની નહી તારી—ટેક.

૧ સાખી— નગર શેઠનો દીકરો, મહા વૈભવને માન;
આ ટાણે મારો થયો, ભુંડો હાલ હેવાન.

પડે છે દુઃખ બહુ ભારી (૨) મોજ કરી થયો ખુવારી. સ્થિતિ.

૨ સાખી— ગર્થ ન રહ્યું ગાંડમાં, ખોયું ભોગવી રંગ;
દુકાળ પડ્યો છે દેશમાં, હાલત થઈ મજ નંગ.

ખમ્મનો થઈ ગયો ખાલી (૨) બન્યો છુ હાલ બીખારી. સ્થિતિ.

૩ સાખી— માગી બીખ મળે નહી, અત્ર નગરે ન જોય;
ફર ચાકરી શોધવા, રાખે ચાકર કાપ.

ફજેતી પુરો થઈ મારી (૨) બન્યો અહીં આવી લાચારો. સ્થિતિ.

હવે બજારમાં જવ અને લુગડાં વેંચી ખાવ.

૭૬

દેશનો વતની.

સોરઠો.

દુકાળ પડ્યો આ દેશમાં, દુઃખી દીશે તમામ,
તોપણ ભુંડ ચારે નહી, હલકુ ગણી કામ.

હવે ઘાસ વિના શું ખાય, ભુંડ ભુખે મરી જાય.

૭૭

(મારી લાડકદાની લગ્નને સંભાળજો રે—એ રાગ)

કિડાઉ—કોઈ દયાળુ દુખિયાની, વારે આવજોરે;
મજ પરદેશીને ચાકર રાખો રખાવજોરે...કોઈ.

વતની—જે હોય દેશી પરદેશી; મને અહીં આવજોરે;
શા મારે રૂદન કરો મને એ જણાવજોરે...કોમ.

ડિઝાડિ—ઘસ આવ્યો તમ હજુર, રહેવા ચાકર કે મજુર.
વતની—હીક ત્યારે પેલાં ભુંડ ચારવા જાવ, ને સાંજે આવી ખાવ.

૭૮ (ભેખ ઉતારો રાગ બરથરી—એ રાગ.)

ડિઝાડિ—દુઃખ માર કોણને કહું, થયો આપે હેરાનજી;
કહું ન કર્યું પિતા તણું, બની ગયો બેરાનજી. દુઃખ-૧૬.
દુષ્ટ મિત્રોની શોખ યહી, આવ્યો ધનલપ્ત પરદેશજી.
બદ્દેલી ભુંડી ભોગવી, ખોટી કરી મેં એસજી. દુઃખ ૧
આ કેવાં ભુંડોને ચારવાં, રોજ આવી આ વનજી;
અફસોસ છે અતિ મુજને, ધિક્ક પડ્યું જીવનજી. દુઃખ. ૨
જે શીંગો ભુંડો ખાય છે, ભુખે ખાઉં આ વારજી;
મારા પિતાના મજુરો, ખાય અન્ન અપારજી. દુઃખ. ૩
હવે પિતા તણા ધામનો, આવે મને વિચારજી;
હડી તેની પાસે જાઉં, કરશે મજ અંગીકારજી. દુઃખ. ૪

૭૯

સોરડો.

પિતા મારો પ્રેમી છે, દયાળુ અપાર;
હાલ જઈ મારી માયુ, કરશે સ્વીકાર.

પેલાં ભુંડ સોખ્યાં શેઠ; હવે હું થયો સચેત.
વતની—વાઈ મિત્રો કહ તો, તેના સોખતીઆ કેવા છે, તે જોધને
કરજો કારણ કે.....

આ ભવસાગરમાં દુઃખ આમળ, સુખ નથી લગાર—ટેક.
 સુખ મળે કદાપી જો પણ, દુઃખ છે મોટો ભાગ;
 મીઠ્યા છે આ જગનાં વાનાં, કરજો મોહ ત્યાગ...આ. ૧
 ધન જોખનને વીજ વાદળ, વીખરાતાં શી વાર;
 કાયા માયા નહી રહે છાયા, ચાર ઘડી ચમકાર...આ. ૨
 અધમ વેશ્યા સાથે તેં તો, રાખ્યો તો વ્યવહાર;
 મદ્ય મીઠું તે વિખ તુલ્ય થયું, આ વખતે નિરધાર...આ. ૩

ડિડાડિ—હવે રમ્મ લવછુ ને સૌને કહુંછું કે.....

શીખ આ ધ્યાનમાં ધરશો, મારા જેવા થઇ ન ફરશો—ટેક.
 જગતમાં મિત્રોજોઈ કરજો, દુરાચારી દેખી ડરજો:
 શીખ આ સારી સંગરશો, મારા જેવા થઇ ન ફરશો. ૧
 દારૂ એ પાપનો પ્યાલો, જોતાંમાં તેને ધિક્કારો;
 ઘટા ઘટ ઘટ ન ભરશો, મારા જેવા થઇ ન ફરશો. ૨
 વેશ્યાનો સંગ ના કરશો, સંગથી પાપમાં પડશો;
 નીતિના પંથ સંચરશો, મારા જેવા થઇ ન ફરશો. ૩

ચાત્રુ હવે સ્વદેશની વાટ, પિતાને મળવા માટ.

વિભાગ ત્રીજો.

સ્થળ—સ્વદેશ.

૮૨

સોરઠો.

પિતા—દેખું વહાલો દિકરો વેશ દીશે ખે હાલઃ
દોડી જાડં ભેટવા, આણી કરૂણા વહાલ.
ઉડી પકડું ખાથમાં આ વખતે તત્કાળ,
ચુંબન કરું હેતથી, દેખાડી નીજ પ્યાર.

આવો ભેટીએ વહાલા તન, આજ હખોયું મારું મન.

૮૩

(ભુલ્યો મન ભમરા હું કયાં ભર્યો—એ રાજ.)

ઉડાઉ—પિતા મારી અરજ સાંભળો, કહુ તમને આ પેર,
મનૂર ગણી પોતા તણો, રાખો તમારે ઘેર...
.....દયાળુ પિતા દયા કરો—ટેક.
શીખ તમારી ન સાંભળી, માની મિત્રોની વાત;
ધન તણો ભાગ માગીને, ખોયો ભુંડાઈમાં તાત...દયાળુ. ૧
મિત્રો અંતે નાશી ગયા, ધન કરારી ખુવાર;
દુકાળ વ્યાપ્યો તે દેશમાં, દુઃખ પડ્યું અપાર...દયાળુ. ૨
ભુડો ચારવા હું રહ્યો, તોય ભાગી ન ભુખ;
ભુડોનો ખોરાક ખાવા લાગ્યો, ત્યારે સાંભળું ધરસુખ...દયાળુ. ૩

૮૪

સોરઠો.

પૂત્ર હું કપૂત છુ, યોગ્ય નથી એ આપ;
તમ વિરૂદ્ધ અતિ ધણાં, કાંઈ મેં તો પાપ.

પિતા--દીકરા શીકર નહી, તારા પસ્તાવાથી ગુનાની મારી આવું છું.

૮૫ (ચનાશ્રી. જય જય ખ્રીસ્ત દયામય સ્વામી—એ રાગ.)

પળે પળ પુત્ર તને બહુ ચાહું...ટેક.

અધરાતે મધરાતે હું તારી, શોધ કરવા જાઉં;

જડયો નહિ તું બહાલા સુત, નિરાશ થઈ પાછો આવું...પળે. ૧

ચોરે ચોટે વાટે ધાટે, પુછતો નીત જાઉં;

તુજ વિયોગે દુઃખી હું તો, ધરાઈ ને નહી ખાઉં...પળે. ૨

પસ્તાવો કરી પાછો આવ્યો, તેથી ઉર હરખાઉં;

તુજને મારો દીકરો કરી આજ, લાડીલા લાડ લડાવું...પળે. ૩

સ્થળ—પિતાનું ધામ.

“બહાલા દીકરા અહીં આવો, લો આ વારસો તમારો.”

૮૬ (રાગ. ક્ષત્રીકલ્લક, હરત ભુમિતણા મમ બ્રાત—એ રાગ.)

પિતા—આવો આવો નોકરો આ ઠાર, આનંદ કરવાને સાહેર;

સારો જામો પેરાવો શણગાર, હર્ષાયું આજ મન માહેર. ૧

લાય તાંડી ધાત્રો તલકળ, આનંદ કરવાને સાહેર;

જોડા લાવીને પેરાવો આ વાર, હર્ષાયું આજ મન માહેર. ૨

કરો આજ ઉત્તમ ભોજન, આનંદ કરવાને સાહેર;

મળ્યો ખોવાયલો મારો તન, હર્ષાયું આજ મન માહેર. ૩

રૂડાં વાણંત વગાડો મુજ દાર, આનંદ કરવાને સાહેર;

ગાન વલ્લથી કરો ધમકાર, હર્ષાયું આજ મન માહેર. ૪

નોકર—નગરમાંથી ગવૈયા લાઓ, અને મધુર ગાયન માઓ.

૮૭

(દુનિયામાં દીલ નહી લગાના—એ રાજ.)

ગવૈયા—ખરો પિતા તું પ્રીતિ કરનારો, અજન્મ પ્રેમ અનુપમતારો—ટેક

અનિ ર'મી આપ તું અમારો; તુંતો દુઃખીનાં દુઃખ હરનારો. ખરો. ૧
 આપ્ત પ્રીતિતણા તું ભંડારો; ખુદી ખાલી કદી ન થનારો. ખરો. ૨
 પાપ પાપીનાં માફ કરનારો; તુંતો અધમ ઉદ્ધારણુ હારો. ખરો. ૩
 યુના બુલી ભલું ઇચ્છનારો; એવો પિતા તું સારામાં સારો. ખરો. ૪
 માફી આપી કરે છુટકારો; કોણુ આવી પ્રીતિ દેખાડનારો. ખરો. ૫
 દશે જગિક પિતા હજારો; પણુ તું પિતા ન્યારામાં ન્યારો. ખરો. ૬

વડા પુત્રનો પ્રવેશ.

૮૮

(વાહ વાહરે દેવાળું—એ રાજ.)

વડાપુત્ર—જણાવો હું આવ્યો, શાનો હર્ષ ઉજવાયો—ટેક.

હું ગયે તો ખેતરમાં, કામ કરવા આજ;
 ઘેર આવતાં મારા કાંને, સાંભળ્યો અવાજ. જણાવો. ૧
 જમણુ તેમ લગ્ન નથી, ખીચુ ન જણાવ્યે;
 ગાયન નૃત્ય જોઇ મને, લાગે બહુ નવાએ. જણાવો. ૨
 આ શું? આવડું બધું, દીશે છે આ દમામ;
 મુજને બનેલી ખીના, કહોને તમામ. જણાવો. ૩

૮૯

(રાજ બનજારો તું સાંભળ સહીયર મારી—એ ઢબ)

નોકર—તું સાંભળ શેઠ મારા, કહુ તને સમાચાર સારા—ટેક.

તારો ભાઈ જે નાશી ગયો, પાછો આવી તારે ઘેર રહ્યો;

સુણુ વધામણી શેઠ મારા, કહું તને સમાચાર સારા. ૧

જોઇ રિઝયો છે તારોતાત, વીંટી ઘાટી છે તેના હાથ;

બહુ પ્રેમી પિતાજી તારા, કહુ તને સમાચાર સારા. ૨

કર્તુ આજ ઉત્તમ ભોજન, વ્યાપ્યો આનંદ તેના મન;
તેથી તેડ્યા ગાયન કરનારા, કહુ તને સમાચાર સારા. ૩
ખોવાયલો પાછો આવ્યો, તેથી તારો પિતા હર્ષાયો;
સુણી વાત શેઠજી મારા, મેંતો કહ્યા સમાચાર સારા. ૪

વડોપુત્ર—હેં હેં આતે શું કહેવાય, માંડે મનતો દુઃખાય, અંદર
પ્રવેશ ન કરાય.

૯૦ (મનનત રાણી પીંગલા—એ રાગ.)

પિતા—પુત્ર મારા પ્રાણુથી પ્યારા, આશું બોલે બોલ;
સાર અસાર વાતનો તું, કરતો નથી તોલ. પુત્ર.

વડોપુત્ર—શું પિતા મુજને સમજાવો, સમજું સંધી વાત;
આશાધિન હું પુત્ર તારો, શું કર્યું મજ માટ. પુત્ર.

પિતા—તું મારી સાથ નીત છે, હે પ્રિય બહાલા તન;
જે છે માંડે ગણાયલું તે, તાર જંતુ ધન. પુત્ર.

વડોપુત્ર—કીધી ધણી મેં ચાકરી, તુજ સાથે રહી સદાય;
તોપણ મને કંઈ ન આપ્યું, જીવ જેથી હર્ષાય. પુત્ર

૯૧ સોરઠો.

પિતા—હર્ષાંત થવું આપણે, સાંભળ મારી વાત;
મરેલો ખોવાયલો તે, જડ્યો તારો બ્રાત.

૯૨ સોરઠો.

વડોપુત્ર—જડાડ તારો દીકરો, તેણે કીધો કુછંદ;
તેમાં શું કારણ એવડું, કર્યો બોર આનંદ.

૯૩ (સુણ સચીવ માલ્હરા—એ રાગ.)

પિતા—સુણ પુત્ર પ્યારા, તને કહુ ખરી વાત;
બહુ રે'મી પ્રેમી હું છું, તમારો તાત—ટેક.
ખોવાય ગયેલો ધણા, વરસથી તન;
રિઝ્યો હું તેને જાઠ, દયા મજ મન. સુણ. ૧

તેથી ભોજન નૃત્યથી, આનંદ કરવો છાજે;
સમજ સમજ જો, વ્હાલા દીકરા આજે. સુણુ. ૨

દીકરા હમેસાં તું આજ્ઞાકીત રહ્યો છે, તેમ આજે પણ રહેશે.

૯૪

સોરહો.

વડોપુત્ર-ગુસ્સો મારો સમી ગયો, સુણી પિતા તમ વાત;
રીઝો પણ ખીજો નહી, દયાળુ છો તાત,

આવો ભેટીએ વ્હાલામાઘ; નથી તારાથી જુદાઘ.

૯૫

(મારા મનના માલીક મળિયારે—એ રાગ.)

મારો ભાઈ આજ મળિયોરે, જોઈ હર્ષ મુજને ચઢીયો. ટેક.

સાખીઅર્ધ-મધુર ગાન નૃત્યથી, કરીએ આનંદ આજ;

બહુ ઉર હર્ષાયું માંડે (૨) મજ ભાઈ જડયો તે સાડરે. જોઈ.

સાખીઅર્ધ-જય જય જયના નાદથી, કરીએ સૌ પોકાર;

અતિ મજ થયું મન માંડે (૨) વાગ્યું ત્રિજય નગારે. જોઈ.

સાખીઅર્ધ-અદ્ભુત પ્રીતિ બાપની, નિર્ખી મેં આ વાર;

જોઈ રંજન થયું દિલ માંડે (૨) પ્રેમરાય નામ ખર તારે. જોઈ.

૯૬

(રાગ. કલ્યાણ, શ્રીરાધીકાવતિ—એ ઢબ.)

ઉપદેશક—પ્રીય શ્રોતાજનો, સુણો સાર પાડનો;

પાપીઓને સ્વર્ગી પિતા માફ કરે ગુન્હો. ટેક.

લુક પંદર અગિયારથી બતરી, આવે આ વૃતાંત;

પ્રભુ ધસુ મુખેથી ઉચર્યા, આ દૃષ્ટાંત... પ્રીય. ૧

પાપી સર્વ ખોવાયલા, માનો મારા બ્રાત;

શીખો આ પાઠ ઉપરથી, આવી રૂઠી વાત... પ્રીય. ૨

પાપી જો પસ્તાવો કરી, ત્રાતા પાસે જાય;

તેને મારો સ્વર્ગી પિતા, પ્રેમ રે'મથી ચાય... પ્રીય. ૩

આખ્યાન ઉપરથી લેવાના ઓંધ.

પાપને લીધે પોતાના આપથી જુદા પડેલા, પેલા ઉડાઉ દિકરાની માફક આપણે-પાપે કરીને દેવઆપથી વેગળા થએલા છીએ, પણ જો આપણે પસ્તાવો કરી પાપ-તજ દષ્ટએ અને મારી મેળવવા માટે પરમેશ્વર પિતાની પાસે જઈએ; તો આપે-જેમ પોતાના ઉડાઉ દીકરાને કર્યું, તેમ પ્રભુઆપ આપણાં પાપ માફ કરી-આપણા અંગીકાર કરશે. તેનું વચન છે કે, મારી પાસે આવે છે, તેને હું કાઢી નહીંજ મૂકીશ. યોહાન. ૬; ૩૭ જો આપણે આપણાં પાપ કબૂલ કરીએ તો આપણાં પાપ-માફ કરવા...તે વિશ્વાસુ અને ન્યાયી છે.

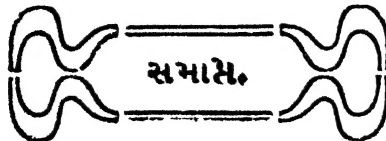
યોહાન. ૧; ૯. “ જુઓ હમણાંજ માન્યકાળ-જુઓ હમણાંજ તારણનો દિવસ છે ” ૨. કર'થી. ૬; ૨. માટે જાંધુઓ તમે આજને આજ-તમારાં પાપ મૂકી દેશોતે પસ્તાવો કરી આપણા આકાશી પિતા પાસે મારી મેળવવા. પાછા ફરશો તો આકાશી આપ તમારો અંગીકાર કરશે. આમેન.

૯૭

પ્રાર્થના સ્તુતિ.

(અખલ નિરંજન ભવદુઃખ ભંજન એ—રાગ.)

સર્વ પાત્રો-હે જગ સરજન ભીડના ભંજન, નીરંજન ઇશ કિર્તાર;
પાપની મારી આપી સૌને, ભાર કલંકનો તું ઉતાર— ૧૬.
સર્વ પ્રસંગે હર્ષ ઉમંગે, નમી નમીલછએ તાર નામ;
પ્રીતે નીતે સ્મરણ કરીએ, સૌનું સદ્ગ કરજે કામ. હે. ૧
જગ શ્રોતાઓ શોધે સમજે, કૃપા એવી કર તારી;
ખીજ વવાયાં છે તુજ વાડી, ઝગી ફળ આપે ભારી હે. ૨
અદ્ભુત પ્રીતિ તુજની જોઈ, પાછાં ફરે નરનારી;
પસ્તાવો કરી પાપ ત્યાગે, ઇશ અરજ એ છે મારી. હે. ૩

અગાઉથી આશ્રય આપનારનાં નામ તથા ગામ ને નકલો.

લાલજી સુંદર, ઘોડાસર	૨૫
દાજી દુધા, ઉતરસંડા	૧૮
સમુએલ પાકલ, બાનેર	૧૨
ડાહ્યા ભાંણા, ગોગાવાડા	૧૨
માના લલ્લુ, અડમોલી	૧૨
વિરા મોરાર, „	૧૨
મથુર નગા, જેતલપુર	૧૨
પુન્નલાલ ખાતુ, સરાલી	૧૨
રેવ. દેવજી જેઠાલાલ વગાસી	૧૨
રતના હીરા, બાનેર	૬
સોમચંદ ડાહ્યા, „	૬
સોમા પુન્ન, „	૬
ચુથા ડાહ્યા, „	૬
સોમા નકા, „	૬
ધેમશિંગ રામજી, કદલાલ	૬
કુમેર પુન્ન, „	૬
સોમચંદ પુન્ન, „	૬
દેવજી પુન્ન, „	૬
ભાંણા જેઠા, ઘોડાસર	૬
લખા ભવાન, „	૬
રેવ. ગણેસ ગંગારામ, ઠાસરા	૬
રેવ. શના બના, અલીયા	૬
રામજી ત્રીકમ, તોરણીઆ	૬
બહાલજી પુન્ન, ઉતરસંડા	૬
કુલજી ઊકા, પીપળી	૬
શીવલાલ જીવા, અસારવા	૬
રેવ. ત્રિકુલ દેવજી, પાલેજ	૬
કદાનજી અમૈદાસ, મહુધા	૬
સમુએલ માધવ, કણુમા	૬
ભુદર મીઠા, હુમરાલ	૬
આશીર્વાદ ભીખા, પીપળાતા	૬
કશના લાલાભાઈ, „	૬

સોમા ગલા, કણુમા	૬
ગાંગા કાળા, રખીઆલ	૬
સોમા ઇચ્છા, „	૬
પોપટ દુધા, „	૬
પ્રેમચંદ પુન્ન, કણુમા	૬
હરખા સોમા, કુળડ	૬
આશીર્વાદ દેવજી, કુલા	૬
બળવંત ઊકા, ચવલજ	૬
રેવ. દીપશિંગ ઝુમર, ઘોજેરા	૬
દયાળ રામશિંગ, નાંદજ	૬
રેવ. મુળજી બહાલજી, „	૬
લીંખા કેસવ, ખારેજી	૬
આશીર્વાદ પુન્ન, કતીજ	૬
રેવ. ધુળા ડાહ્યા, ઉતરસંડા	૬
લાલજી આસા, અગલપુરા	૬
પીતર લાલાભાઈ, „	૬
રેવ. વીરજી નથુભાઈ, બાલેજ	૬
દેવજી કુમેર, પોર	૬
ધોમા પ્રાગ, કુલા	૬
શના અમૈદાસ, ભરથરી	૬
રેવ. ગયા ભાણા, ગોધરા	૬
રેવ. હીરાલાલ પુન્ન, ઝોડ	૬
દેવજી ગમડ, દનાદ્રા	૬
મોરાર માધવ, હુમરાલ	૬
પ્રેમચંદ ડી. વસોયા, વાંગરવાડી	૬
ખેગાર માના, ઘોળકા	૬
ભુદર ગંગારામ, અમદાવાદ	૬
પીતાંબર કાળીદાસ, મહુધા	૬
ચાકુબ રણછોડ, રાયખડ	૬
સોમચંદ માધવ, રેંછોલ	૬
શીલીપ મથુર, મીરજાપુર	૬

આ પુસ્તક છપાવવા સારૂ નાણાંની મદદ કરનાર કણુક
 મી. પ્રેમચંદ્ર ખુલ્લભાઈ, તથા ઘોઠાસરવાળા મી. લાલ
 સુંદરભાઈ, અને કુળકના મી. હરખા સોમાભાઈ, તેમજ
 આશ્રય આપનાર સર્વ આહુકોનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર
 માનું છું.

આ પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું:—

મી. ઉ. ઈશ્વાહીમ રજુછાડભાઈ.

વાયા અમદાવાદ, પોસ્ટ જુવાલડી, સુ. :

એક રૂપિયાની નકલો ૬.

